ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:

ஸம்ஸ்க்ருத த்ருதீயபாட:

மூன்றாம்பாடம்.

உத்திரமும் பதில் உத்தரத்திர்க்குச் சரியான

தமிழ் தாத்பர்யம்.

திருமழிசை. கோ. க. அப்பளாசார்யரால்

எழுதப்பட்டு.

அ. அனந்தாசார்யரால்,

சென்னை,

சாஸ்திரஸஞ்சீவினீ அச்சியந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

1921.

இதன் விலை,] [அணா-10.

Swaminathaguru

V Subramaniaguru

17-9-24

Swaminathan

Swa

Swa

Swam

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம:.

ஸம்ஸ்க்ருத த்ருதீயபாட:.

மூன்றாம்பாடம்.

1 - பிதாபுத்ர ஸம்வாத:.

தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் ஸம்பாஷணை.

பிதா:—வத்ஸ! இயந்தம் காலம் குத்ர கத ஆஸீ:? கிம் கார்ஷீ:? குதஸ்த்வம் வ்ருதா காலம் யாபயஸி?

தகப்பன்:—குழந்தாய்! இத்தனை நாழிகை எங்கே போயிருந்தாய்? என்ன செய்தாய்! ஏன் இப்படி வீணாகக் காலங் கழிக்கிறாய்?

புத்ர:— தாத! பவதாஜ்ஞாம் ப்ராப்யைவாஹம் பாடசாலாம் ப்ரதி ப்ரயாதவான் | தத ஏவாஹமிதானீம் நிவர்த்தமானோஸ்மி | நாஹம் க்ஷணமபி வ்ருதா வர்த்திஷ்யே.

மகன்:—அப்பா! உம்முடைய உத்தரவு பெற்றுத்தானே நான் பாடசாலைக்குப் போனேன். அங்கிருந்தே நான் இப்போது திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஒரு க்ஷணகாலமும் நான் வீணாக இருக்க மாட்டேன்.

ஜநக:—ஸாது! குதஸ்த்வம் வித்யாமப்யஸஸி? ஸ்வீய ஸவயஸ்க பாலகா: க்ரீடந்தோபி ப்ராஜ்ஞா: ஸந்தி தேஹஸ்ய பலிஷ்டா யாபயேவ வர்த்தமானம் கிம் ந பச்யாஸி? சரீரம் தே க்ருசமிவ த்ருச்யதே | தஸ்மாத் க்ரீடஸி | க்ரீடாவ்யாயாமம் குரு.

தந்தை:—பிள்ளாய்! என் இப்படி பொய் சொல்லுகிறாய்? உன் பலகை புஸ்தகம் பலப்பம் பேனா முதலியவை யெல்லாம் இடைகழித் திண்ணையிலேயே இருப்பதை நான் பார்க் வில்லையா? உன் உடம்பு காயம் பட்டது போல் காண்கிறது. உண்மையைச் சொல்லு. எப்போதும் பொய் சொல்லாதே.

குமார:—பித:! தக்ஷிணாலாபேச்சயா க்ருஷ்ணசாஸ்த்ரிணோ க்ருஹே உபநயநகல்யாணம் பவதீதி பாலகாஸ்ஸர்வேऽபி தத்ர ஜக்மு:। தக்ஷிணாலாபாசயா போஜநகாங்க்ஷயா ச அஹமபி தைஸ்ஸஹாகமம்। (இதி வதந் ரோதிதுமாரேபே).

சிறுவன்:—அண்ணா! தெற்கு ரத வீதியில் கிருஷ்ண சாஸ்திரியின் வீட்டில் பூணூல் கல்யாணம் நடக்கிறதென்று பசங்களெல்லாரும் போனார்கள், தக்ஷிணையிலுள்ள ஆசையாலும் சாப்பாட்டு விருப்பத்தாலும் நானும் அவர்களுடன் போனேன். (என்று சொல்லிக் கொண்டு அழத் தொடங்கினான்.)

ஜநக:—ஆயுஷ்மந்! மாஸ்ம ரோதீ:, அஹம் த்வாம் ந தாடயிஷ்யாமி, மா பிபீஹி, தத: பரம் வ்ருத்தம் வ்யாஹர, கியத் தக்ஷிணா தத்ர லப்தா? அபி புக்தம்?

தந்தை:—ஸாமி! அழாதே. உன்னை நான் அடிக்கப் போகிறதில்லை. பயப் படாதே. அதற்கு மேல் நடந்ததைச் சொல்லு. எவ்வளவு தக்ஷிணை அங்கே கிடைத்தது? சாப்பட்டாயிற்றா?

பாலக:—தஸ்மிந் க்ருஹே வயோதிகேப்ய: பாதரூப்யம் தக்ஷிணா தத்தா. பாலகேப்ய ஏககாணா தத்தா. பிதரம் விநா ஆகதாய கேவலம் பாலகாய தஸ்மை வ்ருத்தேப்ய இவ பாதரூப்யம் தத்தம், அத ஏவ மஹ்யம் காணாசதுஷ்டயம் ப்ராப்தம்.

சிறுவன்:—அந்த வீட்டில் பெரியவர்களுக்குக் கால் ரூபாயும் தக்ஷிணை கொடுக்கப்பட்டது. சிறுவர்களுக்கு ஒரு அணா கொடுக்கப்பட்டது. தகப்பனில்லாமல் பிள்ளை மாத்திரம் வந்திருந்தால் அவனுக்குப் பெரியவர்களுக்குப் போல் கால் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகையாலே எனக்கு நாலணா கொடுத்தார்கள்.

பிதா:—ஶரீரே க்ஷதமிதம் கதம் ஸஞ்ஜாதம், கேந தாடிதோऽஸி? கிமேவமாசரிதம் த்வயா, அவச்யமேவ ஸத்யம் த்வயா வக்தவ்யம், ஶ்லாக்யபாஷணம் தாஸ்யாமி.

தகப்பன்:—உடம்பில் இந்த காயம் எப்படி உண்டாயிற்று? எவனால் அடிபட்டாய்? என்ன தப்பு செய்தாய். ஒளியாமல் உள்ளபடி சொல்லு. இனிய தேன் மாம்பழம் கொடுப்பேன்.

𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃—𑌤𑌾𑌤 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍, 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌣𑌕𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌃, 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌣𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌅𑌹𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌮𑍍, 𑌅𑌥 𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, (𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿).

மகன்:—மாமா பிள்ளை ராமஸ்வாமி அவ்விடம் வந்திருந்தான். அவன் தகப்பனாரும் வந்திருந்தார். ஆனதுபற்றி ராமஸ்வாமிக்கு ஒரே அணா தக்ஷிணை கொடுத்தார்கள். அவன் என்னுடைய நாலணாவில் பங்கு வேணுமென்றான். நான் தரவில்லை. பிறகு அவன் என்னை அடித்தான் (என்று அழுகிறான்.)

𑌜𑌨𑌕𑌃—𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃, 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿.

தந்தை:—தக்ஷிணை பெற்ற வரலாறு தெரிந்தது. அதற்கு மேல் சாப்பாட்டு விசேஷத்தைச் சொல்லு.

𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃—𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌥𑍀𑌮𑌪𑍂𑌰𑌯𑌨𑍍, 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌅𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌾𑌂 [illegible] 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌣𑍇 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃.

மகன்:—ஐந்நூறு பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் சாப்பாட்டுக்காக வந்து தெருவை நிறைத்து விட்டார்கள், ஆனால் அவ்வளவு ஜனங்கள் உட்காருவதற்கு வீட்டில் இடமில்லாமையால் முதல் தடவையில் இருநூறு பேர் உட்கார வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களில் சிறுவர்கள் சுமார் 50 பேர் அவ்வீட்டுக்காரராகிய கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் என்னை ஸ்பெஷலாக ஆதரித்துப் பெரியவர்களுடன் கூட உட்கார வைத்தார். மற்ற சிறுவர்களெல்லாம் முற்றத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.

𑌤𑌾𑌤𑌃—𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿, 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃, 𑌕𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿?

தந்தை:—பிள்ளாய்! என்னைப்பற்றி நீ அதிகமாகவே கௌரவிக்கப்பட்டாய். எனக்கு மிகவும் ஸந்தோஷம், என்ன பக்ஷணங்கள் ஸாதிக்கப்பட்டன?

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃—𑌶𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌕𑌦𑌲𑍀, 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑍂𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂, 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑍀 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌲𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌃.

சிறுவன்:—கறியமுது முதலியவற்றையும் சொல்லுகிறேன். வாழை, கல்யாண பூசினி, கத்தாரிக்காய்கள் தேங்காய் சேர்த்து இனிப்பாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்தன.

𑌦𑌧𑌿𑌮𑌾𑌷𑌾𑌪𑍂𑌪𑌃, 𑌪𑌰𑍍𑌪𑌟𑌂, 𑌵𑌟𑌕𑌃, 𑌲𑌡𑍍𑌡𑍁𑌕𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍.

தயிர் வடை, அப்பளம் வடாம், லட்டு இப்பக்ஷியங்கள் வெகு ருசியாயிருந்தன.

𑌪𑌾𑌯𑌸𑍇 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌚𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂, 𑌦𑌧𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾.

கன்னலமுதில் வெள்ளைச் சர்க்கரையும் பாலுந் தவிர வேறொன்று மில்லை. புளியோரை, மிளகோரை, எள்ளோரை முதலியவை மிகவும் போக்யமானவை பரிமாறப்பட்டது. பகாளி பாதிலுடைய போக்யதையை வாயால் சொல்லி முடியாது.

𑌪𑌿𑌤𑌾—𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌇𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾, 𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤?

தகப்பன்:—பையா! இந்த தக்ஷிணையும் இப்படிப்பட்ட சாப்பாடும் உன் ஆயுஸ்ஸு வரையிலும் தினந்தோறும் உனக்குக் கிடைக்குமா?

𑌬𑌾𑌲𑌃—𑌅𑌵𑌨𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌿𑌖𑌨𑍍 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌟𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿.

சிறுவன்:—தலை குனிந்து, கால் கட்டை விரலினல் தரையைக் கீறிக் கொண்டு வெட்க மடைந்தவன் போல் வெறுமனே நிற்கிறான்.

𑌜𑌨𑌕𑌃—𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑍁 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵, 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃, 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾, 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃, 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃?

தந்தை:—அடா! கடவுளால் படைக்கப்பட்ட எல்லா பிராணிகளும் எப்படியோ வயிற்றை நிறைத்துக் கொள்ளுகின்றன, உண்பதும் உறங்குவதும் விஷய போகஞ் செய்வதும் எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் பொதுவானவை. ஆடுமாடுகளைக் காட்டிலும் வேறுபாடாக மனிதர்களைப் படைத்திருக்கும் கடவுளின் உட்கருத்தைக் கவனிக்க வேண்டாமா?

𑌸𑍁𑌤𑌨𑍁𑌃—𑌅𑌥 𑌕𑌿𑌂, 𑌅𑌵𑌧𑍇𑌯𑌮𑍇𑌵, 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂?

மகன்:—ஆம், கவனிக்க வேண்டியது தான். மநுஷ்யர்களுக்கு முக்கியமாக ஸம்பாதிக்க வேண்டியது என்ன?

𑌪𑌿𑌤𑌾—𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑌯, "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃"॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇.

தகப்பன்:—இந்த ச்லோகத்தைக் கேளு. "ஞானந்தான் மனிதர்க்கு உயர்ந்த விசேஷம். அறிவில்லாதவர்கள் ஆடுமாடுகளுக்குச் சரியானவர்கள்" என்று எல்லா நூல்களிலும் முறையிடப்படுகின்றது.

𑌅𑌜𑌗𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾? 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁?

ஆடுமாடுகள் முதலியவற்றுக்கு அறிவு இல்லையா? அவைகளும் சேதநப்பொருள்கள் தானே. என்று கேட்பாயாகில் பதில் சொல்லுகிறேன் கேள்.

𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍀𑌯𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌿𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃.

சைதந்யம் மாத்திரம் ஞானமென்று நீ நினைக்கிறாய். அது சரியல்ல. அப்படியாகில் முலைப்பாலுண்கிற குட்டிகளுக்கும் சைதந்யமுண்டு. அதுகளிற் காட்டிலும் வயது சென்றவர்களுக்கு என்ன மேன்மை ?

𑌅𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍁, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍇 𑌕𑍇 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑍀𑌯𑌂, 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌂, 𑌅𑌤𑌿𑌨𑌿𑌹𑍀𑌨𑍈𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤? 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌃, 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃; 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌃, 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇.

கவனிப்புடன் கேள். கடைசியாக நம்மால் அடையத் தக்க கடவுள் உண்டென்று அறிய வேணும். அக்கடவுளுக்கு என்னென்ன அதிசயங்கள் உள்ளன வென்று ஆராய வேண்டும். அவனுக்கு அடிமைப்பட்ட நம்முடைய தன்மை எத்தகையது என்று ஆலோசிக்க வேண்டும். மிகவும் தாழ்ந்தவர்களாகிய நம்மால் எல்லார்க்கும் மேற்பட்டவனான எம்பெருமான் எவ்வாறு அடையக் கூடியவன் என்று அடையும் வழி ஆராய வேண்டும். கடவுளை அடைந்த பிறகு நம்மால் செய்யத் தக்கதென வென்று பயன் யோசிக்க வேண்டும். பல பேர்களால் அவ்வெம்பெருமான் என் அடையப் படுகிறதில்லை யென்று அதற்குண்டான விரோதியைப்பற்றி ஆராய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பகுத்தறிவுதான் ஞான மென்று சொல்லக்கூடும்.

𑌛𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃—𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤, 𑌕𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤? 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌕𑍇?

பிள்ளை:—இப்படிப்பட்ட ஞானம் எப்படி சம்பாதிக்க வேண்டும். எத்தனை நாள் கஷ்டப்பட்டு ஸம்பாதிக்க வேண்டும். ஸம்பாதிக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் யார்?

𑌪𑌿𑌤𑌾—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌯𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃, 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌃.

தந்தை:—ஞானம் ஸம்பாதிப்பதில் எல்லா மனிதர்களுக்கும் அதிகாரமுண்டு. ஆனால் வேதமோதுதல் யாகஞ் செய்தல் முதலிய சில காரியங்களில் மட்டும் சூத்ரர்கள் அதிகாரமற்றவர்கள். பெரிய பண்டிதர்களான முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட நூல்கள் கணக்கில்லாம லிருக்கின்றன. அவற்றைப் படிப்பதனால் ஞான முண்டாகும். கால வரம்பு சொல்ல முடியாது.

𑌬𑌾𑌲𑌃—𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾?

சிறுவன்:—கால வரம்பு என் சொல்ல முடியாது? ஆயுள் உள்ளவரை படிக்க வேண்டியது தானோ?

𑌪𑌿𑌤𑌾—"𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌬𑌹𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃.

தந்தை:—"கங்கு கரையில்லாமல் அறிய வேண்டிய விஷயங்கள் அளவற்றிருக்கின்றன. காலமோ ஸ்வல்பம். இடையூறுகளோ அதிகம்" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஸர்வேச்வரன் ஒருவன் தவிர எல்லா மறிந்தவன் வேறொருவனுமில்லை.

𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌸𑌲𑍍𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌸𑌿, 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃, 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌫𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌹𑌿.

வீண் பேச்சு பேசிக்கொண்டு ஏன் காலங் கழிக்கிறாய். மூன்று மணி அடிக்கும் நேரமாயிற்று. புத்தகம் பலகை முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு பள்ளிக்கூடம் போ.

வத்ஸ! இமம் ஶ்லோகம் கண்ட²ஸ்த²ய, "அங்கு³ஷ்ட²மாத்ரபரிமாண ஜிஹ்வாக்³ராயாஸ பீ⁴ரவ꞉, ஸர்வாங்கீ³ண பரிக்லேஶம் ஸஹந்தே ஸததம் ஹி".

பையா! இந்த ஸ்லோகத்தை உருப்போடு. கட்டை விரலத்தனை அளவுள்ள நாக்குநுனியை வருத்தப்படுத்த அஞ்சுகிறவர்கள் எல்லா வுடம்பினுலுமுண்டாகக் கூடிய ப்ரயாஸத்தை எப்போதும் அநுபவிக்கக் கடமைப் பட்டவர்களாவர்.

[அதாவது:—நாக்கை வருத்தப்படுத்தி வாசித்து விட்டால், பிறகு கஷ்டப்படாமல் ஜீவிக்கலாம். அப்படி வாசியாதவர்கள் யாவதாயுஸ்ஸூம் தங்களுடைய எல்லா அவயவங்களையும் கஷ்டப்படுத்தித் தான் ஜீவிக்க வேண்டுமென்றவாறு.]

இதி ஸம்ஸ்க்ருத த்ருதீயவாசே ப்ரத²மஸம்வாத³꞉.

அத² த்³விதீய꞉ ஸம்வாத³꞉.

2 - கு³ருஶிஷ்யயோ꞉ ஸம்வாத³꞉.

இரண்டாம் ஸம்வாதம்.

குருவுக்கும் சீஷனுக்கும் ஸம்பாஷணை.

கு³ரு꞉—வத்ஸ! தத்ர கிம் கரோஷி.

குரு:— அடாசாம! அங்கு என்ன செய்கிறுய்.

ஶிஷ்ய꞉—ஸ்வாமிந் தூஷ்ணீம் ப⁴வாமி.

சிஷ்யன்:— சுவாமீ ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறேன்.

கு³ரு꞉—நைவம் ஸ்தா²தவ்யம் ந்யாய்யம். பா³ல்ய ஏவ வித்³யாம் ஸம்பாத³யேத். அத꞉ ஸம்யக் வித்³யாம் ஸம்பாத³யஸி கிம்.

கு. இப்படி இருப்பது நன்றன்று. சிறு பிராயத்திலேயே எண்ணும் எழுத்தும் கற்க வேண்டு மல்லவா? ஆகையால் நன்றாகப் படிப்பாயா?

ஶிஷ்ய꞉—கு³ரோ! பா³லாநாம் வித்³யாப்⁴யாஸே கோ நாம லாப⁴꞉ ஸ்யாத்.

சி. ஓ குருவே! சிறுவர்க்கு வித்தை கற்பதினல் என்ன பயன் உளது.

குரு:—ஶிஷ்ய! கிம் ப்ரு[illegible]

கு. சிஷா! என்ன வினவுகிறாய்?

குரு:— மூடோऽபி ஏவம் ந ப்ருச்சதி. அதாபி ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி, இதம் தே ஹிதம்.

கு. மூடனும் இப்படி கேட்க மாட்டான். ஆகிலும் கேள் சொல்லுகிறேன் இது உனக்கு நன்று.

ஶிஷ்ய:—தாத! ஹிதம் இதி யதுக்தம் தத் கிம்.

சி. அய்யா! இதம் என்று உங்களால் கூறப்பட்டதானதுவோ? அது என்ன?

குரு:—ஸௌம்ய! இஹ பரத்ர ச ஆத்மரக்ஷணாய ஈஶ்வரேண யத்யதுத்பாதிதம் தத்ஸர்வம் மாநவாநாம் ஹிதமித்யுச்யதே. தத் தே வக்ஷ்யே.

கு. சாம! இவ்வுலகத்திலும் மற்ற உலகங்களிலும் ஆத்மாவை இரக்ஷிப்பதற்குக் கடவுளால் எது எது உண்டாக்கப் பட்டதோ அவை எல்லாம் மனிதர்க்கு நலமெனச் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

ஶிஷ்ய:—ஜ்ஞாநத! க்ருபயா தத்திதம் உபதேஷ்டுமர்ஹஸி.

சி. ஞான மளிப்பவரே! ஆகில் அவ்விதத்தை நீர் நமக்குபதேசிக்க வேண்டும்.

குரு:—அரே! கிமர்த்தம் திஷ்டஸி, உபவிஶ.

கு. அடா! ஏன் நிற்கிறாய் இங்கு உட்காருவாயாக.

ஶிஷ்ய:—ஸ்வாமிந்! உபவிஶாமீத்யுக்த்வா குரும் நமஸ்க்ருத்ய உபவிஶ்ய ஸ்வாமிந்! அஹம் தே ஶிஷ்ய: ஶரணாகதம் மாம் ஸம்யக் ஶாதி.

சி. ஓ சுவாமி இங்கு உட்காருகின்றேன் என்று சொல்லி குருவை நமஸ்கரித்து உட்கார்ந்து ஓ ஸ்வாமீ! யான் உம்முடைய சிஷன் ஆனேன் சரணமடைந்த என்னை நன்றாகச் சிக்ஷிக்க வேண்டும்.

गुरुः—वत्स! प्रथमं गुरोः सन्निधौ शिष्येणैवं वर्तितव्यम्.

கு. குழந்தாய்! முதலில் குருவின் சமீபத்தில் சிஷியர் இவ்வாறிருக்க வேண்டும்.

(1) उषस्यवबोधः.

(1) பின் மாலையில் கண் விழித்தல்.

(2) ततो गुरुं नत्वा तदाज्ञानुवर्तनम्.

(2) பின்பு குருவை நமஸ்கரித்து அவரது கட்டளைப்படி இருத்தல்.

(3) प्रातरनुष्ठानक्रिया.

(3) காலைக் கருமங்களை முடித்தல்.

(4) पित्रोर्देवताविश्वासः.

(4) தாய் தந்தையரிடம் தேவதா விசுவாஸமும்.

(5) मनोवाक्कायानामेकतयावस्थानम्.

(5) மனம், வாக்கு, உடல் இவை ஒரே மாதிரியாக இருத்தல்.

(6) शुद्धवस्त्रधारणम्.

(6) சுத்தமான வஸ்திரம் தரித்தல்.

(7) विश्वासेन विद्याभ्यासः.

(7) ஆவலுடன் கல்வி கற்கை.

(8) स्वस्ववर्णोचितकर्मानुष्ठानम्.

(8) தந்தாம் வகுப்புக்குத் தக்க கருமங்களைச் செய்தல்.

(9) क्रोधादीनां निबर्हणम्.

(9) கோபம் முதலியவற்றை அடக்குதல்.

(10) दुस्संसर्गवर्जनपूर्वकं सत्सङ्गविधानम्.

(10) துஷ்டருடன் கூடுவதை விட்டு நல்லோருடன் கூடுதல் செய்கை.

(11) भोजननियमः.

(11) சாப்பாட்டின் அளவு.

(12) परहिंसात्यागः.

(12) பிறரை வதைக்கச் செய்வதை விடுகை.

शिष्यः—सर्वं अद्यप्रभृति विशेषेण प्रयत्नेनैतान् उषस्यवबोधादीन्, तं [illegible].

சி. இவ்வாறு பன்னிரண்டு விடயங்களில் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட காலைக்கண் விழிப்பதென்பது யாது? அதை தேவரீர் விவரித்துரைக்க வேண்டும்.

குரு:—ஸௌம்ய! ராத்ரௌ பஞ்சவிம்ஶதி கடிகாஸ உபரி ஸூர்யோதயாத் ப்ராக் ய: பஞ்சகடி காலஸ்திஷ்டதி ஸ கால: ஸ ஏவ உஷ:கால இதி கால விதோ வதந்தி, தஸ்மிந்நேவ காலே யே ப்ரபுத்யந்தி தேஷாம் ஜ்ஞாநம் தீக்ஷ்ணதரம் ஸ்யாத் தத ஏவாஷ்டாங்க ஸம்யுக்தா புத்திர்பவதீதி. ஶாஸ்த்ரேஷு கதிதம். க்ரஹணம் தாரணம் சைவ ஸ்மரணம் ப்ரதிபாதநம், ஊஹாபோஹார்த்த விஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தீகுணா: இதி.

கு. சாம! இராத்திரி 25 நாழிகைக்கு மேல் சூரியோதயத்திற்கு முன் யாது ஐந்து நாழிகை அளவுள்ள காலமோ, அதுவே விடியக் காலமெனக் காலமறிபவர் கூறுகின்றனர். அக்காலத்திலேயே எவர் கண் விழிக்கின்றார்களோ? அவர்கட்கு ஞானம் மிகக் கூர்மையுள்ளதாகும். அக்காரணத்தைப் பற்றியே எட்டு அங்கங்களுடன் கூடியதாகி வலிவு பெறுமெனப் புத்தி சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டது. சொல்லை வாங்கிக் கொள்வதும், க்ரஹித்ததைத் தரிப்பதும், தரித்ததை ஸமயத்தில் நினைப்பதும், நினைத்ததை வெளிப்படுத்துவதும் அநுகூலத்தை சேர்ப்பதும் விரோதமானதை நீக்குதலும் விசேஷத்தை அறிதலும் உண்மைப் பொருளுணர்தலும் இவை புத்தியின் குணங்கள் என்று.

ஶிஷ்ய:—கிமுக்த ஶ்லோகஸ்யார்த்தம் பூர்வேண மம் தத் ஸார்த்தஜ்ஞம் குருதே. கிம்?

சி. முன் சொன்ன சுலோகத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லி என்னை அந்த சுலோகார்த்தம் அறிந்தவனாகச் செய்வீராக.

குரு:—ஸௌம்ய! ப்ரதமம் இமம் ஶ்லோகம் ஸம்யக் பாடயித்வா ததஸ்தஸ்யார்த்தம் வக்ஷ்யாமி.

கு. சாம! முதலில் இந்த சுலோகத்தை நன்றாக உருப்போட்டு அதன் மேல் அந்த சுலோகத்தின் பொருளைச் சொல்லுகிறேன்.

ஶிஷ்ய:—ததாஸ்து, இதி தம் ஶ்லோகம் பாடயதி.

சி. ஆமாம். என்று அந்த சுலோகத்தை உருப்போட்டான்.

குரு:— ஆயுஷ்மந்! தம் ஶ்லோகம் பாடயிதும் ஶக்நோஷி?

கு. ஆயுளுள்ளவனே! அந்த சுலோகத்தை வரச் செய்தாயா?

ஶிஷ்ய:— பகவந்! ததைவாகரவமிதி தம் ஶ்லோகம் படதி.

சி. பகவானே! அப்படியே செய்தேன் என்று சொல்லி அந்த சுலோகத்தைச் சொல்லுகிறான்.

குரு:— வத்ஸ! யத்யபி தே ஶ்லோகோ வாசோவிதேய ஆஸீத். ததாபி உச்சாரணமாத்ரம் ஸ்பஷ்டம் நாஸீத். உச்சாரணவிஷயே த்வம் ஸம்யக் ஶிக்ஷணீயோஸி.

கு. குழந்தாய்! உனக்கு சுலோகம் பாராமற் சொல்ல வசப்பட்டது. ஆகிலும் சொல் மாத்திரம் தெளிவாக இல்லை. சொல் விஷயத்தில் நீ நன்றாகத் திருத்தல் செய்யப்பட வேண்டியவனாகிறாய்.

ஶிஷ்ய:— ஓம். அர்த்தஜ்ஞாநாநந்தரம் ஸ்பஷ்டோச்சாரணம் ஸம்பவதீதி மந்யே. தஸ்மாத் ஶ்லோகார்த்தம் வ்யாகரோது பவாந் இதி ஸம்ப்ரார்த்ய ஸாவதாநஸ்திஷ்டதி.

சி. ஆம். பொருளறிந்த பின் தெளிவாகச் சொல்லுண்டாகுமென்று எண்ணுகிறேன். ஆகையால் நீங்கள் சுலோகத்தின் அர்த்தத்தை விவரித்துச் சொல்ல வேண்டும். என்று வேண்டிக்கொண்டு கவனிப்புடனிருக்கிறான்.

குரு:— சிரஞ்ஜீவிந்! க்ரஹணம் நாம குருணோக்தாநாமர்த்தாநாம் ஸாபிலாஷ ஶ்ரவணேந தாநர்த்தாந் ஸ்வபுத்தாவாரோபணம்.

கு. சிரஜீவீ! கிரகணமாவது—குருவினுற் சொல்லப்பட்ட பொருள்களை பேராவலுடன் கேட்டு அந்தப் பொருள்களைத் தன் புத்தியிலேற்றுகையாகும்.

ஶிஷ்ய:— ஸ்வாமிந்! மே புத்தே: க்ரஹண ஶக்திரஸ்தீதி மந்யே. ததஸ்தி ந வேதி பவாந் பரீக்ஷதாம் பவாந்.

சி. சுவாமீ! என் புத்திக்கு கிரகிக்கும் சக்தி யுண்டென்று எண்ணுகிறேன். (ஆதலால்) அது உண்டா? இல்லையா வென்று பரீக்ஷியுங்கள் நீங்கள்

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌬𑌾𑌲! 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾.

கு. சிறுவனே! இவ்வளவு காலமாக நான் எதைச் சொன்னேனோ அவை எல்லாம் உன்னால் கிரகிக்கப் பட்டதா?

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌤𑌾𑌤! 𑌭𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌵𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿. 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿.

சி. அய்யா! தங்களால் சொல்லப்பட்டவை யாவும் அறிந்தவனாகிறேன். மறுபடிச் சொல்லக் கட்டளை யிடுவீராகில் அவை எல்லாவற்றையும் சொல்லச் சித்தமா யிருக்கிறேன்.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑍀. 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁. 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇.

கு. பிள்ளாய்! இப்பொழுது அதைச் சொல்ல வேண்டாம். இந்த கதையைக் கிரகித்துக் கொள். உன்னால் கிரகிக்கப்பட்ட அக் கதையில் யான் கேள்விகளைக் கேட்கின்றேனாகில் அச்சமயம் அவற்றிற்கு விடைகொடுப்பாயாக. என்று சொல்லி கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌗𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿.

பிள்ளாய்! கேள் வடக்கு திக்கில் "அத்தினம்" எனப்பெயர் பெற்ற நகர் இருக்கின்றது.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌂𑌶𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌬𑌹𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃. 𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃.

ஆங்குச் சந்திரவம்சத்திற் பிறந்த அரசர் வெகு காலமாகச் சத்தியத்திலும் தருமத்திலும் ஊக்க முள்ளவர்களாக இருந்தவராய் பூமியைப் பரிபாலித்து வந்தனர். அவர்கள் ஓர் காலத்தில் பாண்டவர் என்றும், கௌரவர் என்றும், பெயரில் பிரசித்தி பெற்றவராய் இருவகையாக இருந்தனர்.

ஶிஷ்ய:— ஸ்வாமிந்! தே ராஜாந: கேந காரணேந த்விதா பூதா: காரணமஸ்தி சேத் ஶ்ரோதுமிச்சாமி.

சி. சுவாமீ! அந்த அரசர் எந்த காரணத்தால் இரண்டு வகையாக ஆயினர்? காரண முண்டாகில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

குரு:— ஸாது வத்ஸ! த்வயா ஸம்யக் ப்ருஷ்டோஸ்மி. மம மோதோ மஹாந் ஸஂஜாத:.

கு. அடா சாம! உன்னால் நன்றாக வினவப்பட்டேன். எனக்கு மிகச் சந்தோஷ முண்டாயிற்று.

தத்காரணம் ஸாவதாநம் ஶ்ருணு.

அக்காரணத்தை கவனிப்புடன் கேட்பாயாக.

ஶிஷ்ய:— ஶ்ரத்தாவாநஸ்மி அநுக்ருஹ்ணீஷ்வ.

சி. சிரத்தை யுள்ளவனாகிறேன் அருள் புரிய வேண்டும்.

குரு:— வத்ஸ! சந்த்ரவம்ஶோத்பவ: ப்ரதீப நாமகோ மஹீபதி ராஸீத்.

கு. சந்திர வம்சத்தில் பிறந்த பிரதீபனெனப் பெயருள்ள ஓர் அரசன் இருந்தனன்.

தஸ்ய ஸ்வபத்ந்யாம் ஸுநந்தாயாம் த்ரய: புத்ரா ஜஜ்ஞிரே. தேவாபி: ஶந்தநு: பாஹ்லீகஶ்ச. தேஷு மத்யமஸ்ய ஶந்தநோரேவ ஸந்ததிர்ஜாதா.

அவனுக்குத் தன் மனைவியாகிய (சுனந்தி) என்பவளிடம் மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்தனர். (1) தேவாபி (2) சந்தனு (3) பாஹ்லீகன் என்றும்பெயர். அவர்கள் மூவரில் நடுவிற் பிள்ளையாகிய சந்தனு என்னும் ஒருவனுக்குச் சந்தான முண்டாயிற்று.

தஸ்ய த்வே பார்யே ஆஸ்தாம் தயோர்ஜ்யேஷ்டா கங்கா கநிஷ்டா ஸத்யவதீதி, கங்காயாம் ஶந்தநோர்ஜாதௌ தநயௌ தேவவ்ரத பீஷ்ம நாமாநௌ.

அவ்வரசனுக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். அவ்விருவரில் மூத்தவள் கங்கை யென்பவள். இளையவள் சத்தியவதி என்பவள். கங்கையிடம் சந்தனுவுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் இருவர் அவர்கள் தேவ விரதனென்றும் பீஷ்மனென்றும் பெயருள்ளவர்.

அநந்தரம் ஸத்யவத்யாம் காநீநோ வ்யாஸ நாமா. அநந்தரம் ஸா பித்ருகுலாத் சித்ராங்கத விசித்ரவீர்ய நாமாநௌ ஸுதௌ லேபே. தத: ஸந்தநோ: பஞ்சபுத்ரா ஆஸந்.

மற்றொருத் தியாகிய ஸத்தியவதியிடம் அவளது கன்னிகைப் பருவத்திற் பிறந்தவன் வியாஸ னெனப் பெயருள்ளவன். பிறகு அவள் சித்திராங்கதன் விசித்திர வீர்யன் எனப் பெயருள்ள இரண்டு பிள்ளைகளைப் பெற்றனள். ஆகையால் சந்தனுவுக்கு ஐந்து புத்திரர் இருந்தனர்.

வத்ஸ! தேவவ்ரதஸ்து அல்பாயுஷ்க:. காங்கேயோ பீஷ்ம: ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதநைஷ்டிக:. த்விதீயோ வ்யாஸ: ஸ்வஜநந்யநுஜ்ஞயா வாநப்ரஸ்தாஶ்ரமம் ப்ராப்ய தபஶ்சசார.

குழந்தாய்! தேவ விரதனுகில் அற்பமான ஆயுள் உள்ளவனுன். கங்கையின் புத்திரனுகிய பீஷ்மன் சிறு பிராயம் முதல் பிரம்மசர்ய மென்னும் விரதத்தைச் செய்தனன். இரண்டாவனை வியாஸன் தன் அன்னையின் அனுமதியால் (வானப் பிரஸ்தம்) என்னும் ஆசிரமத்தைப் பெற்று (வனத்தில்) தவம் செய்தனன்.

சித்ராங்கதோ நிஸ்ஸந்தாந ஏவ காலகதிம் அவாப.

சித்திராங்கதன் சந்தான மின்றியே காலகதி அடைந்தனன்.

அநந்தரம் கநிஷ்டோ விசித்ரவீர்ய ஏவ ராஜாபவத். ஸ ஸத்யம் தர்மஞ்ச பரமாம் கதிம் மத்வா ஜநாந் ஸ்வபுத்ராநிவ ரரக்ஷ. தஸ்ய அம்பிகா அம்பாலிகேதி த்வே பத்ந்யௌ ஆஸ்தாம். தயோரபி தஸ்ய ஸத்புத்ராதர்ஶநாத் மாதா ஸத்யவதீ ஸமசிந்தயத்.

பின்பு இளையவனுன விசித்திர வீரியன் என்பவனே அரசனுயினன் அவன் ஸத்தியத்தையும் தருமத்தையும் தனக்குப் பரம கதியெனக் கொண்டவனுகி ஜனங்களைத் தன் புத்திரரைப் போல் இரக்ஷித்து வந்தனன். அவனுக்கு அம்பிகை அம்பாலிகை என இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். அவ்விருவரிடத்திலும் அவனுக்கு நற்புத்திரரைக் காணுமையால் அன்னையாகிய ஸத்தியவதி சிந்

விஸன முற்றவளாயினள். பின்பு அவள் மூத்த மைத்துனனால் புத்திரனைப் பெறுதலாகிய அக்காலத்திய நீதியை நினைத்தவளாய் தன் புத்திரனாகிய வியாஸ பகவானை நினைத்தனள். நினைத்த அக்கணத்திலேயே அவன் வந்து சேர்ந்தனன்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍! 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌨𑌂 [illegible] 𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌮𑍍.

சி. பகவானே! எப்படி இது சரிப்படுகின்றது? வியாஸன் சென்றானென்றீரல்லவா? தூரத்திலிருப்பவனுக்கு அவள் நினைவை அறியதெப்படி?

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 — 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮. 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇.

கு. குழந்தாய்! முனிவர் இவ்வாறிவர். அவர்கள் பிராணயாமத்தின் மஹிமையால் மனதுக்குச் சத்தியை சம்பாதித்தார்கள். மனதின் சத்தியே யோகமென்று சொல்லப்படுகிறது.

𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇

யோகிகள் மூச்சாகிய காற்றை சாஸ்திரத்திற் கூறியவாறு உள்ளடக்கி வெளி விடுகின்றார்கள். அவ்வாறாகிய பிராணயாமத்தின் பலத்தால் ஞான சக்தியுண்டாகின்றது. ஞான சக்தியால் எல்லாம் அறியப்படுகின்றன.

𑌅𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍.

ஆகையால் வியாஸன் அப்படிப்பட்ட ஞான சக்தியால் தன் அன்னையின் நினைவை அறிந்தவனாயினன்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 — 𑌆𑌰𑍍𑌯! 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿. 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌯.

சி. அய்யா! எனக்கு மிக ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. இதன் விசேஷமெல்லாவற்றையும் கேட்க விருப்பமுற்றவனாகிறேன்,

ஆகிலும் பிறகு அருள் செய்வீராக வேண்டும். இப்பொழுது முந்திய கதையைச் சொல்வீர்களாக.

ஸூத:— வத்ஸ! வ்யாஸபகவாநாகத்ய ஸ்வமாதரம் நமஸ்க்ருத்ய தஸ்யா: புரோ விநீதஸ்திஷ்டந் ஜநநி! அஹம் கிங்கரோஸ்மி கர்தவ்யமஸ்தி சேத் க்ரியதாமிதி மாம் நியுங்க்ஷ்வ. இதி வ்யஜிஜ்ஞபத்.

சூ. குழந்தாய்! வியாஸ பகவான் வந்து தன் அன்னையை வணங்கி அவளின் முன்பு வணக்கத்துடன் நின்றவராய் தாயே! யான் கிங்கரனாக இருக்கின்றேன். வேலை யுண்டாகில் "செய்யப்பட வேண்டும்" என்று என்னை நியமிக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தனன்.

தச்ச்ருத்வா ஸத்யவதீ தநயம் வீக்ஷ்ய வத்ஸ! தவாநுஜஸ்ய விசித்ரவீர்யஸ்யாபி வம்ஶகர: ஸந்தாநோ நாபவத். அதஸ்ஸகலலக்ஷ்மீஸம்பந்நாபி ந துஷ்டாஸ்மி. ப்ரஜயா ஹி மநுஷ்யா: பூர்ணா இதி ப்ரஜாபாவேந அபூர்ண இத்யஹம் அஹர்நிஶம் அநித்ரா பவாமி. இத்யுக்த்வா ஸா ருரோத. ததைநம் ரோதமாநாம் ஸ்வமாதரம் வீக்ஷ்ய பரது:கா ஸஹிஷ்ணுதயா மாத்ருபக்த்யா ச அம்ப! மா ரோதீ: தைவகதிர்விஷமா ஏவம் மர்த்யாநாம் ஸம்பவதி கலு.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ஸத்தியவதி மகனைப் பார்த்து குழந்தாய்! உன் தம்பியாகிய விசித்திரவீர்யனுக்கும் வம்ச விருத்தி செய்யும் புத்திரன் உண்டாகவில்லை. ஆனதால் எல்லாச் செல்வமுள்ளவளாகினும் (நான்) ஸந்தோஷிக்கவில்லை. (புத்திரனுலல்லவா மனிதர் பூரணர்) என்று புத்திரனில்லாமையால் பூரணனல்லனென்று நான் அல்லும் பகலும் நித்திரை அற்றவளாய் இருக்கின்றேன். என்றுரைத்து அவள் அழுதனள். இவ்வாறு அழுகின்ற தன் தாயை நோக்கி பிறர் துக்கம் பொருக்க மாட்டாமையாலும் தாயிடம் பக்தியாலும் அம்மா! அழ வேண்டாம் தைவத்தின் கொடுமையா லிவ்வாறு மனிதர்க் குண்டாகின்ற தல்லவா?

அவஶ்யம் பவிதவ்யம் க்ருதம் கர்ம ஶுபாஶுபம்; நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடிஶதைரபி இதி.

(இது) கூறப்பட்டுளது. (ஒருவரால்) செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைகள் (செய்தவரால்) அனுபவிக்கத் தக்கவையே. அனுபவிக்கப்படாத கருமம் கற்பத்தின் நூறு கோடி காலத்தாலும் குறையாது என்று.

[illegible]

ஆனதால் துக்கிக்க வேண்டாம் என்று இவ்விதம் முதலான நல் வார்த்தைகளால் தேறுதல் செய்யப்பட்டவளாயினும் தாய் மனதின் தேறுதலை அடையவில்லை. பின்பு அவள் புத்திரனைப் பார்த்து நீயே வம்சத்தைச் செய்பவனாக வேண்டுமெனக் கட்டளை தந்தனள். அவன் அந்த தாயின் சொல் கேட்ட மாத்திரத்தால் வெறுத்தவனாயினும் அன்னையின் கட்டளை மீறிய குற்றத்தை நினைத்தவனாகி, தாயே! எதைக் கட்டளை செய்கிறீரோ அக்காரியத்தை அப்படியே செய்கிறேன் என்று வருத்தத்துடன் சம்மதித்தனன்.

[illegible]

பிறகு அந்த ஸத்தியவதி புத்திரன் வார்த்தையைக் கேட்டு ஆலோசித்து குழந்தாய்! உடன் பிறந்தவனுடைய மனைவியிடம் உனக்குச் சரியான புத்திரனை பெறக் கடவாயென்று வருந்தச் செய்யப்பட்டவனாகி அம்பிகையிடம் ஓர் புத்திரன் குருடனானவனைப் பெற்றனன்.

[illegible]

சி. ஸ்வாமீ! பகவானாகிய வியாஸரின் பிரஸாதத்தாற் பிறந்த புத்திரன் எந்த காரணத்தால் பிறவிக் குருடனாகப் பிறந்தனனோ அக்காரணத்தைக் கேட்க விருப்ப முள்ளவனாகிறேன், என்றால் கேட்க அது தக்கதென எண்ணுவீராகில் அதனால் என்னைச் செவியுறச் செய்ய வேண்டும்.

குரு:—ஆயுஷ்மந்! அவக்தவ்யம் கிமஸ்தி. தேவரஹஸ்யமேவ அவக்தவ்யமிதி புராவிதோ வதந்தி. அதோ வக்ஷ்யாமி ஶ்ரோதவ்யே அவஹிதோ பவ.

கு. பூரண ஆயுளுள்ளவனே! சொல்லத் தகாதது யாதிருக்கின்றது? தேவ இரகசியம் மாத்திரம் சொல்லத் தகாதென்று பூருவ சரித்திர மறிபவர் சொல்வார். ஆனதால் சொல்லுகின்றேன். கேட்பதற்கு கவனிப்புள்ளவனாக இரு.

வத்ஸ! அம்பிகா து க்ஷிதீஶ துஹித்ருதயா ஸ்வதேவரம் தபஸ்விதயா பீஷணவேஷம் த்ருஷ்ட்வா பீதா ஸதீ ஸம்போக ஸமயே ஸ்வநேத்ரே ந்யமீலயத். தேந ஜாத: புத்ரோ [illegible]. தஜ்ஜாதம் தநயம் வீக்ஷ்ய ஸத்யவதீ அயம் அந்ததயா ராஜ்யாநர்ஹ இதி ஶோகார்ணவே மமஜ்ஜ. அத ஸா ஶோகஸ்யாபார மப்ராப்தா வத்ஸ! நாயம் ராஜ்யார்ஹ: யதயம் ஜாத்யந்த: அஸ்மின் நா ராஜாநோ ந பவந்தீதி நீதிஜ்ஞா ஆஹு:. [illegible]

சிறுவனே! அம்பிகையானவள் அரசன் புத்திரியாகையால் தன் மைத்துனனை தபஸ்வியானதால் பயங்கரமான உருவ முள்ளவனாகப் பார்த்து பயந்தவளாய் புணருங்கால் தன்னிரண்டு நேத்திரங்களையும் மூடிக் கொண்டனள். அக்காரணத்தால் பிறந்த புத்திரனும் குருடனாயினன் அவன் மேல் பிறந்த குழந்தையைப் பார்த்து ஸத்தியவதியானவள இவன் குருடனாகையால இராஜ்யத்திற்குத் தகாதவனென்று துன்பக்கடலில் அமிழ்ந்தனள். பின்பு அவள் துன்பத்தின் கரை அடையாதவளாய் குழந்தாய்! இவன் ராஜ்யத்துக்குத் தகுந்தவனன்று. எக்காரணதாலிவன் பிறவிக்

குருடனே? அங்கம் குறைந்தவர் அரசர் ஆக மாட்டார்கள் என்று நீதியறிபவர் சொல்வார்கள். ஆகையால் மற்றோர் பிள்ளையைப் பெற வேண்டும் பெற வேண்டுமென்று பல வகையில் வருந்தச் செய்யப்பட்டவராய் வியாஸன்தன்னை நிந்தித்துக்கொண்டவனாகவே அன்னையின் சொல்லைத் தவிருவதில் சக்தியற்றவனாகிய மற்றோர் மனைவியாகிய அம்பாலிகையிடம் பெறுவதற்குச் சம்மதித்தனர்.

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌧𑌵𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍. 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍.

அம்பாலிகையும் பயந்தவளாகி வெளுத்த வஸ்திரத்தினால் தன்னை மூடிக்கொண்டு அவருடன் கூடினாள். அதனால் அவளிடம் பிறந்த குமாரன் பூர்ணமாயிருக்கினும் பாண்டுநிறமுள்ளவனானான்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌅𑌯𑍇! 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸! 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌮𑌕𑌰𑍋𑌃 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌯𑍌𑌵𑌨𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸. 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍. 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑍀 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌜𑌨𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪.

ஸத்தியவதி அந்தக் குழவியைக் கண்டனள். பாண்டுவாக இருக்கு மக்குழவியை அறிந்து அடா! வியாஸ! ஏன் இப்படிக் குச் செய்தாய்? இவன் அரசர் பதத்திற்குத் தக்கவனன்று ஆனதால் அவளிடமே மற்றோர் புத்திரனைப் பெறுவதற்குத் தகுவாய் என்று தாயால்கட்டாயம் செய்யப்பட்டவனாகி மிக வெட்கத்தால் கவிழ்ந்த முகமுள்ளவனாக எச்சமயம் ஆயினனோ அதற்குள் அந்த அம்பாலிகைத் தன் வேலைக்காரி அழகு பருவம் உள்ளவளைத் தன்

னுடையதான ஆபரணங்களின் தொகையாலும் வஸ்திர விசேஷங்களாலும் அலங்கரித்து தன்னைப் போன்ற அவளை வியாஸரின் ஸன்னிதானத்திற்க்கு அனுப்பினாள். வெகுகாலமாக வியாஸரின் அருளை ஆசைப்படுகின்ற அந்தவேலை செய்பவள் நல்ல மனமுள்ளவளாயினள். குழந்தாய்! அவளிடம் வியாஸரின் அருளினால் ஞானத்திற்கு நிதியாயும் பகவானிடம் பக்தியுடன் கூடியவனாகவும், சமம், தமம், முதலிய எல்லா நற்குணங்களால் விளங்குகின்ற குழந்தை கிழக்கு திக்கில் சூரியன்போல் உண்டாயினன்.

अनन्तरं व्यासस्स्वजननी[illegible] शिशुर्दास्या[illegible] सुतः राज्यानर्ह इत्युक्त्वा वनं ययौ.

அதர்க்குமேல் வியாஸர் தன் தாயை வரவழைத்து இந்தக் குழவி தாசியிடம் பிறந்தவன் ஆகையால் இராஜ்யத்திர்க்குத் தகாதவனென்றுரைத்து வனத்திர்க்குச் சென்றார்.

अथ सा सुचिरं विचिन्त्य पाण्डुमेव राजानं मत्वा तान् त्रीनपि शिशूनपोषयत्.

பிறகு அவள் நெடுங்காலம் சிந்தித்து பாண்டுவையே அரசனாக எண்ணினவளாய் அந்த மூன்று குழந்தைகளையும் வளர்த்து வந்தனள்.

एवमोदनादिभिः पोषितास्सुखं लालिताश्च ते कुमारा दिने दिने त्रेताग्नय इवावर्धन्त. अग्रजोऽ[illegible] धृतराष्ट्रनामा. द्वितीयः पाण्डुनामा तृतीयो विदुर[illegible].

இவ்வாறு சோறு தண்ணீர் முதலியவற்றால் வளர்க்கப்பட்டும் சுகமாகக்கொண்டாடப்பட்டவருமான அந்தப் பிள்ளைகள் தினந்தோறும் த்ரேதை யென்ற மூன்றக்கினிகளைப்போல் விருத்தி அடைந்தனர். மூத்தவனான பிறவிக்குருடன் திருதராஷ்டனெனப் பெயருள்ளவன். இரண்டாவன் பாண்டு என்று பெயருள்ளவன், மூன்றாவதுள்ளவன் விதுரன் என்று பெயருள்ளவனானான்.

[illegible] त्रयः [illegible] सर्व विद्या विशारदाः [illegible] विचक्षणाः [illegible]

வளர்ந்தவர்களான அவர்கள் மூன்று புத்திரர்கள் சிறு பிராயத்தில் விளையாடுவதில் பிரியமுள்ளவராயினும் எல்லாக் கல்வியிலும் சமர்த்தராகி (தண்டநீதி) என்ற சாஸ்திரத்தில் சமர்த்தராய் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தியவர்போல் இருந்தனர்.

𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤.

பிள்ளாய்! அவர்கட்குத் தந்தையாகிய விசித்திரவீரியன் அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்ப்பது பரிசிப்பது கட்டிக்கொள்வது முதலியவற்றால் கடல் பருவகாலத்திற்போல் களித்தனன்.

𑌅𑌥 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌷𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃.

பின்பு ஓர் காலத்தில் பூபதியாகிய (விசித்திரவீரியநாகவன்) காலகதி அடையுங் கால் பிரஜைகளெல்லோரும் பாண்டுவையே அரசனாக முடி சூட்டினர்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍! 𑌭𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿. 𑌮𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌿. 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿.

சி. ஓ ஸ்வாமி! தங்களால் கூறப்பட்ட எல்லாக்கதையும் அர்புதமாக இருக்கின்றது. என் மனதில் பெரிய சந்தேகமுண்டாயிற்று. அரசரின் குலத்தில் மூத்தவனுக்கே முடி சூட்டுதல் என்று நியமம் உண்டா? இல்லையா? என்று அந்தச சந்தேகத்தைப்போக்கத்தக்கவராகிறீர்.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍! 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌕𑍁𑌟𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌦𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌲. 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌾? 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍋𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿.

கு. ஆயுளுள்ளவனே! மூத்தவனுக்கே மகுடம் தரித்தலென்று க்ஷத்திரியர்க்கு இந்த ஏற்பாடு விடத் தகாதாயினும் தடை

இருக்குமாகில் ஏற்பாடு எப்படி யுண்டு. மூத்தவன் பிறவிக் குருடனென்று பாண்டே சொன்னே னல்லவா! நினைக்கிறு யல்லையோ? அங்கம் குறைந்த அரசர் சிங்காசனம் ஏறமாட்டார்கள் என்று.

ஶிஷ்ய:—[illegible]

சி. இது நன்றாக யிருக்கின்றது. அதற்குமேல் அதற்குமேல்.

குரு:—[illegible]

கு. சிறுவனே! பாண்டுவோ பூமியைத் தருமம் தவறுமல் இரக்ஷித்தான். அவன் இரண்டு பெண்கள் குந்தீ, மாத்ரீ, என்பவர்களை விவாகம் செய்துகொண்டனன். பருவம் நிறம்பின அவர்களுடன் விவாஹம்செய்து சந்தோஷித்தான். இவ்வாறிருக்கையில் அவனுக்கு முனிவரின் சாபத்தால் அப் பெண்களிடம் சந்தான முண்டாகவில்லை. அதனுல் விசனமுற்ற மனமுள்ளவனுகி கஷ்டத்துடன் அவர்க ளிருவருடன் காடேறச் சென்றுன். அக்காலம் இராஜ்யம் அரசனற்றதாகப் பார்த்து திருதராஷ்டிரன் தானே அரசனுக ஆனுன்.

ஶிஷ்ய:—[illegible]

சி. ஸ்வாமி! பாண்டு முனிவரின் சாப முண்டாயிற்றென்று எந்த சங்கதி சொன்னீர்களோ? அந்த சாபம் யாது? எக்காரணத்தாலுண்டாயிற்று? அவை எல்லாவற்றையும் கேட்க விருப்பமுள்ளவனுக யிருக்கின்றேன்.

குரு:—[illegible]

கு. ஸாம! அக்கதையைக் கேட்பதற்கு விருப்பமுற்றவனு கிலும் அதைப் பிறகு சொல்லுகின்றேன். இப்பொழுது தர்ச் சமயக் கதையை அநுசரிப்போம்.

शिष्यः—भगवन्! यथाज्ञापयसि.

சி. பகவானே! எதைக் கட்டளை யிடுகிறீர்களோ (அதப் படியே).

गुरुः—वत्स! धृतराष्ट्रः स्वानुजस्य वानप्रस्थाश्रमं स्वस्य राज्यलाभञ्च विज्ञाय परं सन्तोषं प्राप्यापि पुत्रराहित्येन विषादमवाप.

கு. குழந்தாய்! திருதராஷ்டிரன் தன் தம்பியின் வானப்பிரஸ்தமென்னும் ஆசிரமத்தையும் தனக்கு இராஜ்யம் கிடைத்ததையும், எண்ணிநவனுகி மிகச் சந்தோஷத்தைப் பெற்றும், புத்திரனைப் பெருமையால் வருத்தமடைந்தனன்.

अथ कदाचित् दैवात् तस्यापि पुत्राणां शतं जज्ञे.

அதன் பிறகு ஓர் காலத்தில் தைவத்தின் அருளால் அவனுக்கு புத்திரர்கள் நூறு பிறந்தன.

शिष्यः—तात! वने निवसतः पाण्डोर्वृत्तं वक्तुमर्हसि.

சி. ஐய்யா! வனத்தில் வசிக்கின்ற பாண்டுவின் சரித்திரத்தைச் சொல்லத்தக்கவராகிறீர்.

गुरुः—वत्स! तदेतदवधारय. पाण्डुः [illegible] शरीर [illegible]. तदा तस्य प्रिया कुन्ती निजभर्तुः व्या[illegible] सहसा तं प्रोवाच. प्रिय! किं [illegible]? [illegible]. यद्य[illegible] इति [illegible].

கு. குழந்தாய் சாம! அப்படியே சொல்கிறேன் பாண்டு புத்திரனில்லாமல் கிழத்தனத்தால் தளர்ந்த சரீர முள்ளவனுகி வருத்தத்தால் கலங்கின மன முள்ளவனுனன். அச்சமயம் அவ்வரசனுடைய மனைவியாகிய குந்தீ பதிவிரதையானவளாய் தன்பர்த்தாவின் வருத்தத்தைக்கண்டு பொருக்கமாட்டாதவளாய் அவரை நோக்கிச் சொன்னுள். பிரியமானவரே! என் வருத்தப்படுகிறீர். கன்னியா யிருக்கையில் எனக்கு ஆறுகுணம் பொருந்தியவராகிய தூர்வாஸரின் அருளால் மந்திரமொன்றைப் பெற்றவளாகிறேன். அந்த மந்திரத்தின் மஹிமையால் அந்த தேவர்கள் புத்திரரைக் கொடுப்பார்களென்று அந்த முனிவர் என்னைக்குறித்துச் சொன்னுர். நியமனமுண்டாகில் அந்த மந்திரத்தினுல் இப்பொழுதே நற்புத்திரனுள்ளவராக ஆகுவீர் என்று விண்ணப்பம் செய்தனள்.

𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇! 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂, 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍.

அந்த அரசன் அவளது அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்து, பிரியமானவளே! நற்புத்திரரைப் பெறுவதால் என்னைக் கடனில்லாதவனுகச் செய்வாய் என்று தன் கணவனுல் கட்டளையிடப்பட்டவளாய் பதிவிரதையாகிய குந்தீயானவள் அந்த மந்திரத்தை நினைத்தாள்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃— 𑌗𑍁𑌰𑍋! 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌵𑌾𑌦𑍀𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍? 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰?

சி. ஓ குருவே! இது மிக வாச்சரியம், மந்திரத்தால் புத்திரனைப் பெறுவதென்று யாதொன்றைச் சொன்னீர்களோ? ஒருக்கால் தேவரின் அருளால் புத்திரர் உண்டாகிறுர்கள். அதனுல் பெற்றவளுக்குப் பதிவிரதையின் தன்மை குறைவது ஏன் உண்டாகமாட்டாது? இவ்வாறுகில் அந்த அரசன் யோசிக்காமல் எப்படி அவளுடைய வார்த்தையைச் சம்மதித்தனன்?

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃— 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑌪𑌾𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇. 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰

𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿.

கு. அடா! கேள் உனக்கு அவ் விஷயத்தில் ஓர்விதமான சந்தேகமு முண்டாகவேண்டாம். எவரெவரிடம் தேவரின் அருளால் புத்திரன் பிறக்கின்றனோ? அதனு லவர்கட்குப் பாதிவிரத்தியத்திர்க்குக் குறை இல்லை என்று நல்லோர் சொல்லுகின்றனர்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍍?

சி. அதற்குக்காரணமென்ன?

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑍈𑌵.

கு. மந்திரத்தின் மஹிமையே.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃.

சி. கவனிப்புள்ளவனுக ஆகிறேன். பிறகு பிறகு.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃—𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰! 𑌸𑌾 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌯𑌮𑌰𑌾𑌜𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌜𑌜𑌾𑌪. 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌦𑌦𑍌. 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍. 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌦𑍌.

கு. சிறுவனே! அந்த குந்தியானவள் பகவானுகிய தூர்வாஸரை நமஸ்கரித்து அவரை மனதினுல் தியானித்தவளாய் அவரால் அருள் செய்யப்பட்ட அந்த மந்திரத்தை முதலில் தருமராஜனை உத்தேசித்து ஜபித்தனள். அந்த தேவன் வந்து தன்னம்சமாகிய புத்திரனைக் குந்திக்குக் கொடுத்தனர். மறுதடவை அந்த மந்திரத்தை வாயுதேவனைக் குறித்து ஜபித்தனள். அவனும் வணக்கத்துடன் வந்து தன் அம்ச விசேஷத்துடன்கூடிய ஓர் புத்திரனை அருளினன்.

𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮. 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍌.

அவ் வளவாலும் திருப்தி பெறாத அவள் தேவாதிபனை (இந்திரனை) உத்தேசித்து அதைப் பலதடவை உச்சரித்தாள் அப்பொ

ஸூது ஸஹஸ்ராக்ஷன் (தன்னை) புலப்படச் செய்தவனாகி தனது அம்சத்துடன் விளங்குகின்ற புத்திரனை அளித்தனன்.

अथान्या राज्ञी सपत्नीं बहुप्रजामवेक्ष्य सुखस्यापि स्वयं च प्राप्तुमिच्छन्ती तदा हे प्रिये! ममापि प्रसवे कामोऽस्ति। यदि दयास्ति मयि तर्हि तं मन्त्रं मह्यमुपदिश इति तया प्रार्थिता भर्तृप्रेमपरायणा सा कुन्ती तस्यै तं मन्त्रमुपादिशत्। सापि तेन मन्त्रेण अश्विनीदेवतानुग्रहात् द्वौ पुत्रावसूत।

பிறகு மற்றொருத்தியான மாத்ரி தன் சக்களத்தியைப் பலப் பிரஜையுள்ளவளாகக் கண்டு தனக்கும் சுகமாகப் பெறுதலை இச்சித்தவளாய் அப்பொழுது ஓ பிரியையே! எனக்கும் பிள்ளைபெறுவதில் ஆசை இருக்கின்றது. என்னிடம் உனக்கு தயை உண்டாகில் அந்த மந்திரத்தை எனக்கு உபதேசிக்கவேண்டுமென்று அவளால் பிரார்த்திக்கப்பட்டவளாய் பர்த்தாவினிடம் ப்ரீதியே பரமகதியாக உடைய அந்த குந்தியானவள் அவளுக்கு அம் மந்திரத்தை உபதேசித்தனள். அவளும் அந்த மந்திரத்தால் அஸ்வினீ தேவர்களின் அருளால் இரண்டு புத்திரரைப் பெற்றனள்.

अथ स राजा तान् विशेषरूपादिसम्पन्नान् भुवि स्थितान् देवानिव वीक्ष्य परमानन्दमनुभूय आत्मानं कृतार्थं मेने। ते कुमारा दिने दिने शुक्लपक्षचन्द्रवद् ववृधिरे। पाण्डुस्तु मुनिशापमवगण्य ततः स्वर्गमाप।

பிறகு அந்த அரசன் அவர்களை விசேஷமான அழகு முதலியவற்றுடன்கூடிய பூமியில் இருக்கின்ற தேவர்களைப்போல் கண்டு அதிககளிப்புற்றவனாகி தன்னை எல்லாப்பயன் பெற்றவனாக எண்ணினன். அந்தப் பிள்ளைகள் தினந்தோறும் சுக்கிலபக்ஷ சந்திரனைப்போல் விருத்தி அடைந்தனர். பாண்டு வென்றால் முனிவரின் சாபத்தை அலக்ஷியம் செய்து அதனால் சுவர்க்கமடைந்தனர்.

शिष्यः—स्वामिन्! धृतराष्ट्रस्य महिष्यां गान्धार्यां पुत्रशतं कथमुत्पन्नम्? तत् कथय।

சி. ஸ்வாமி! தூர்வாஸமுனிவர் மிகக் கோவமுள்ளவரென்று கேள்வியுண்டு. எக்காரணத்தால் இவர் புவியில் மிகக் கோபமுள்ளவர்க்கு உவமானமாகச் சொல்லப்படுகிறுரோ? அக்காரணத்தால் இவரை அவள் எப்படி சந்தோஷிக்கச் செய்தனள் அதை எனக்குச் சொல்லவேணும்.

ஶ்ரீகுரு:— வத்ஸ! தச்சரித்ரம் ஸம்க்ஷேபேணோச்யமாநம் ஶ்ருணு. குந்திநாமகஸ்ய ராஜாஸீத் ஸ சாப்ரஜாஸ்ஸந் கந்யாமேகாம் ஸ்வீக்ருதவாந். ஸா பித்ரா ஸம்ருத்த்யா லாலிதா ரூபௌதார்யாதி குணேந விராஜதே.

கு. குழந்தாய்! அந்தச் சரித்திரச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது கேள். குந்தி எனப் பெயருள்ள ஓர் அரசன் இருந்தனன். அவன் பிரஜையில்லாதவனுகி ஓர் கன்னியைச் ஸ்வீகாரம் வாங்கிக்கொண்டனன். அப்பெண் பிதாவினுல் செல்வாக்குடன் வளர்க்கப்பட்டவளாய் அழகு கொடை முதலிய குணங்களுடன் விளங்கினுள்.

ஏகதா தஸ்ய ராஜ்ஞஸ்ஸபாம் துர்வாஸா நாம முநிராகத்ய தேந ராஜ்ஞா விதிவத் பூஜித: ராஜந் தவ க்ருஹே தபஸ்ஸ்தாநம் அவகாஶோ தீயதாம் இதி ப்ரார்த்தயாமாஸ. ஏவம் துர்வாஸஸா நியுக்தஸ்ஸந் ஸ ராஜா அயமதிகோபநோ முநி: யதி மயா ந தீயதே ததாயம் ஶபேதிதி பீத்யா தஸ்யாந்த:புரத்வாரே அவகாஶம் தத்வா ஸ்வபுத்ரீம் கந்யாம் தஸ்யோபசரணாய ந்யயோஜயத்.

ஓர் காலத்தில் அந்த அரசனுடைய சபைக்கு தூர்வாஸரென்ற முனிவர் வந்து அந்த அரசனுல் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராய் அரசனே! உன் வீட்டில் தவம் செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டனர். இவ்வாறு தூர்வாஸ முனிவரால் ஏவப்பட்ட அவ்வரசன் இவர் மிகக் கோபமுள்ள முனிவர். ஒருக்கால் நம்மால் கொடுக்கப்படா விடில் அக்காலம் இவர் சபித்து விடுவார் என்ற பயத்தால் அம்முனிவர்க்கு அந்தப்புறத்தின் வாசலில் இடம் ஏற்படுத்தி தன் பெண்ணுகிய கன்னியையும் அவருக்கு உபசரிப்பதற்குக் கட்டளை யிட்டனன.

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍.

அக்காரணத்தால் தவம் செய்கின்றவரிடம் குந்தியானவள் பிதாவின் கட்டளையைச் சிரசால் வகித்தவளாய் தினந்தோறும் அவருடைய புருவத்திர்க்கு வேலைக்காரியாகப் பரிசரியை செய்து வந்தனள்.

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇! 𑌸𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿.

தவம் முடிந்த பொழுது முனிவர் இந்தக் கன்னியையும் எல்லா நற்குணங்களுடன் கூடியவளாய்க் கண்டு பெண்ணே! உன் உபசாரத்தில் ஸந்தோஷித்தேன் ஆகிறேன்.

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶.

ஆனதால் உனக்கு ஓர் மந்திரராஜனை உபதேசிக்கின்றேன். பரிசுத்தியுள்ளவளாகிக் கிரகித்துக் கொள் என்று கூறியக் கணத்திலேயே வணக்கத்துடன் விளங்குகின்ற அவளுக்கு அந்த மந்திரத்தை உபதேசித்தனர்.

𑌸𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌤! 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍.

அவளும் அநுக்கிரகிக்கப்பட்டவளாய் ஐய்யா! இந்த மந்திரத்தால் என்ன பயனுண்டு, அந்தப் பயனை அறிய விரும்புகிறேன் என்று அவரைக் குறித்து விண்ணப்பம் செய்தனள்.

𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇! 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿? 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌤𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍.

பெண்ணே! என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரத்தை எப்பொழுது சொல்லுகிறாயோ? அப்பொழுதே அந்த தேவன் உன் ஸமீபத்திற்கு வந்து உன்னிடம் புத்திரனை உண்டாக்குவான் என்று முனிவர் உரைத்தனர்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃— 𑌗𑍁𑌰𑍋! 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍.

சி. குருவே! கன்னியா யிருப்பவளும் மந்திரத்தைச் சொல்வதில் திறமை யுள்ளவளாவாள். அப்பொழுது புத்திரனை எப்படிப் பெறுவாள்.

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃— 𑌅𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌲! 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌷𑍇? 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌾 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾, 𑌨𑌦𑍀𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍.

கு. அடா சிறு பயலே! என்ன வினவுகின்றாய்? கன்னியாகினும் மந்திரத்தின் பலத்தால் ஓர் குற்றமும் உண்டாகாது ஆகையாலல்லவா அந்த குந்தி முனிவர் சென்ற பின் அந்த மந்திரத்தைப் பரீக்ஷை செய்வதற்காக முயன்றவளாய் ஓர் தினம் காலையில் ஸ்நானம் செய்ய கங்கைக்குச் சென்றாள். நதியின் கரையின்மீது நின்றவளாய் சூரியன் உதிக்கும் தருணம் அவனைக் கண்டு அம்மந்திரத்தை உரைத்தனள். சொன்ன உடன் சூரியன் வந்து குந்திக்கு கர்ப்பத்தைக் கொடுத்தனன்.

𑌅𑌥 𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌤𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇.

அதற்குப் பிறகு அவள் பயந்தவளாய் அந்த கர்ப்பத்தைக் கங்கையில் விட்டனள். ஆகையால் மந்திரத்தின் மஹிமை சொல்ல முடியாதது.—

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃— 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍! 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌃. 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃. 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌾.

சி. ஸ்வாமி! ஆச்சரியம் எனக்கு மிகவுண்டாயிற்று. ஸந்தேகம் தீர்ந்தவனுகிறேன். இந்தக் கதை கேட்பதில் திருப்தி உண்டாகவில்லை.

𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌶𑌮𑍍𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂, 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑍌, 𑌏𑌕𑌾

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇. 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌹𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿? 𑌕𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿, 𑌹𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍋! 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌰𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍. 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍.

ஆ! துக்கம்? கங்கையில் விடப்பட்ட சிசுவுக்குப் பிறந்த பொழுதே துன்ப முண்டாயிற்றல்லவா? ஆ தைவப் பாவீ! என் செய்தாம்? என்று சிஷ்யன் அழத் தொடங்கினன். கண்ணீர் தாரைகளால் நனைக்கப்பட்ட சரீரமுள்ளவனுகி ஆ குழந்தாய்! எங்குச் சென்ருய் என்ன துன்பத்தை அடைந்தவன் ஆகின்ருயே, ஓ குழந்தாய்! தாயும் உனக்குச் சத்துரு ஆனுள்? உன் தந்தையாகிய தேவனும் உன்னை துன்பம் நீங்கினவனுகச் செய்யவில்லை.

𑌹𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌰𑍋𑌦.

ஆ! சிறுவனே? உன்னுடைய எண்ணிறந்த எண்ணங்களின் பலவும் எங்குச் சென்றனவோ என்று குரல்தளரக் கண்ணீர் பெருக உடல்சாய அழுதனன்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍇! 𑌸𑌾𑌮! 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌃. 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸.

இவ்வாறு துன்பக்கடலில் மூழ்கியும் கரை காணுதவனுமான சிஷ்யனைப் பார்த்து அட! சாம! அழாதே மிச்ச மிருக்கும் அவன் சரித்திரத்தைக் கேட்கத் தகுந்தவனுகிருய். என்று ப்ரியமான வார்த்தைகளால் அவனை குருவானவர் தேறுதல் அளித்துச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃—𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍! 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃. 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌕𑌿𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇. [illegible]

சி. ஸ்வாமி! சூரியன் ஆகாய மார்க்கத்தின் மத்தியத்தை அடைந்தவனுக ஆனுன். சூரியனது கிரணங்களின் கூட்டம் மிகக்

கடினமாக இருக்கின்றது. பூஜிக்கத்தக்கவரான தங்களுக்கு சிரமம் வேண்டாம். முதல் வினவுக்கு விடையளித்து சிரம பரியாரம் செய்யத் தகுந்திருக்கிறீரென்னு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

ஸௌதி:—ஆயுஷ்மந்! யதாகாமம் கரோமி. அத காநீநோ கர்ணோ நாம ஸூதபுத்ரோ த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய கேஹே வவ்ருதே.

சூ. ஆயுளுள்ளவனே! விருப்ப முள்ளவாறு செய்கிறேன். அதற்கு பேல் கன்னியின் மகனுகியவனும் கர்ணனெனப் பெயருள்ளவனுகி திருதராஷ்டிரன் வீட்டில் வளர்ந்தனன்.

தே பாண்டவா: பஞ்ச குந்தீ ச த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய கேஹே தேந ஸம்ரக்ஷ்யமாணா ஆஸந்.

அந்தப் பாண்டுவின் புத்திரர் ஐந்து பேரும் குந்தியும் திருதராஷ்டிரன் வீட்டில் அவனால் இரக்ஷிக்கப்படுமவர்களாக ஆனுர்கள்.

யதா வேதவிதாம் ஶ்ரேஷ்டோ த்ரோணோ நாம கஶ்சந த்விஜ: ஆகத்ய தேந ராஜ்ஞா ஸத்க்ருத: தாந் க்ஷத்ரியஸுதாந் வீக்ஷ்ய ஸ்வவித்யாம் தேப்யோ தாதுமைச்சத். த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ததாஶயம் ஜ்ஞாத்வா தமேவோபாத்யாயம் தாந் ஸர்வாநத்யாபயாமாஸ.

வில்வேத மறியுமவரில் உத்தமரான துரோணரென்று பெயருள்ள ஓர் அந்தணர் ஆங்கு வந்து அந்த அரசனால் பூஜிக்கப்பட்டவராய் அந்த இராஜ குமாரரைப் பார்த்துத் தனது வித்தையை அவர்கட்டுக்குக் கொடுக்க இச்சித்தனர். திருதராஷ்டிரன் அவரது கருத்தை அறிந்து அந்த உபாத்தியாயரை விட்டு அவர்களெல்லோரையும் கற்கும்படிச் செய்தனர்.

ஏவமுபாத்தாயாம் வித்யாயாம் தேஷு ஷடுத்தரஶதேஷு பாண்டவாநாம் குஶாக்ரபுத்திதயா வீக்ஷ்யாவதேயம் ப்ரதிபூர்ணா வித்யாஸ்த்ரகௌஶலேஷு ஸமஸ்தஸகல ப்ரவ்ருத்திம் ராஜாவஶ்ருத்ய தேஷு த்ருஷ்டீபஹுவ. அத யா த்ருதராஷ்ட்ரஸ்யேவ ஜ்ஞாதிஷு தாநு பாண்டவாநு ஸம்ஸோரோஹிரே.

இவ்வாறு கற்கப்பட்ட கல்வியில் அவர்கள் ஆறு என்ற எண்ணைச் சொச்சமாக வுடைய நூறு என்று கணக்கிடத் தகுந்தவரில்

பாண்டு புத்திரர் தர்ப்பைப் புல்லின் முனை போன்ற புத்தியுள்ளவராகக் கண்டு ஆசாரியனால் மிக்கப் பிரீதியுடன் ஐந்து பேரும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொழுது இந்த சங்கதியை அரசன் கேட்டு அவர்களிடம் விரோதமுள்ளவனாக ஆனான். அதற்கு மேல் திருதராஷ்டிரன் புத்திரர் அனைவரும் தாயாதிகளாகிய பாண்டு புத்திரரைக் கொலை செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

வத்ஸ! தத்விஜ்ஞாய தே மாத்ரா ஸஹ வாரணாவதே ந்யவஸந். ததஃப்ரப்ருதி தேஷாம் பாண்டவாநாம் தார்த்தராஷ்ட்ராணாஞ்ச பரஸ்பரம் விரோதஸ்ஸஞ்ஜாத:. தேஷாம் த்வைவித்யஸ்ய ஹேதுரேஷ ஏவ.

குழந்தாய்! அதை அறிந்து அவர்கள் தாயுடன்கூட வாரணாவத மென்னும் பட்டணத்தில் வசித்தனர். அது முதல் அந்தப் பாண்டவர்க்கும் திருதராஷ்டிரன் புத்திரர்க்கும் ஒருவர்க்கொருவர் விரோதம் உண்டாயிற்று. இது தான் அவர்கட்குள் இரண்டு வகைக்குக் காரணம்.

ஶிஷ்ய:— ஸ்வாமிந்! க்ருதார்த்தோऽஸ்மி. பவதா விஶ்ராம்யதாம் இதி குரோரநுஜ்ஞாம் ப்ராப்ய ஸ்வகேஹம் ஜகாம.

சி. ஸ்வாமீ! பயன் பெற்றவனாகிறேன். தங்களால் சிரமம் போக்கிக் கொள்ளத் தக்கது என்று குருவின் அனுமதி பெற்றுத் தன் வீட்டிற்குச் சென்றனர். [இவ்வாறு குருவுக்கும் சிஷ்யனுக்கும் வினா விடையில் இரண்டாம் வினாவிடை முற்றிற்று.]

இதி குருஶிஷ்யஸம்வாதே த்விதீய ப்ரஶ்நோத்தரம்
ஸமாப்தம்.

அத த்ருதீய ஸம்வாத:.

3-மித்ரயோ: ப்ரஶ்நோத்தரம்.

இரண்டு மித்திரரின் வினா விடை.

அத ஸோமநாமக: கஶ்சந பாலக: வித்யாஶாலாயா: ப்ரதிநிவ்ருத்த: ஸ்வமித்ரம் ஸாமம் த்ரஷ்டும் தத்க்ருஹம் ப்ராவிஶத்.

இனி சோமனென்ற ஓர் சிறுவன் பள்ளிக் கூடத்தினின்றும் திரும்பி வந்தவனாகித் தன் மித்திரனாகிய ஸாமனைக் காண்பதற்கு அவன் வீட்டிற்குச் சென்றான்.

ஸாம:—மித்ர ! கதா ஆகதோ௯ஸி ?

சா. நண்பனே ! எப்பொழுது வந்தவனுகிருய் ?

ஸோம:—இதாநீமேவாகதோ௯ஸ்மி. கச்சித்குஶல்யஸி ?

சோம. இப்பொழுதே வந்தவனுகிறேன். உனக்கு க்ஷேமமுண்டா யிருக்கிறதா ?

ஸாம:—ஸோம ! இதாநீம் மோஹம் ப்ராப்தவாநஸ்மி. யத்கா ரணாத் க்ருஹாகதம் ப்ரியவயஸ்யம் த்வாம் குஶலம் நாப்ருச்சம். ஏவ மேவ ஹி லோகா: ஶிக்ஷணீயா:.

சா. சோம ! இப்பொழுது யான் மோசம் போனவனுக ஆனேன். எக்காரணத்தால் என் வீட்டிற்கு வந்தப் பிரிய நண்பனுகிய உன்னை க்ஷேமம் வினவ வில்லையோ ? இவ்வாறெல்லா உலகத்தோர் கற்பிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

ஸோம:—ஸகே ! கிமாவயோர்வ்யத்யாஸோ௯ஸ்தி ? கஸ்மாதேவம் ப்ரவீஷி ?

சோம. நண்பனே ! நம்மிருவர்க்குள் வித்தியாஸம் என் இருக்கின்றது. எக்காரணத்தால் இப்படி சொல்லுகிருய் ?.

ஸாம:—ஸோம ! ப்ரியமித்ரயோரபி லோகவ்யவஹாரோ நகிம் வ்யாகிமு ? அதஏவோக்தம்.

சா. சோம ! பிரிய மித்திரர்க்கும் உலகம் வழக்கம் தவிர்ந்திருக்கக் கூடாததல்லவா ? ஆகையாலேயே சொல்லப்பட்டது.

அதிதி: கிமு வித்வான் ஜாநன் பூஜ்யோ௯ஜ்ஞோ௯பி விஜாநதா, இதி.

(வித்துவானுக இருப்பவனுலும் விருந்தாளி அறியாதவனுயினும் பூஜிக்கப்படத் தகுந்தவன்) என்று.

மாம் த்ரஷ்டும் க்ருஹாகதம் ப்ரியவயஸ்யம் த்வாம் வினா பூஜயிதும் கிமு ? தத்வ்யதிரிக்தமேவ் வ்யாகுலீக்ருதோ௯ஸ்மி.

என்னைப் பார்ப்பதற்கு வீட்டிற்கு வந்த நண்பனுகிய உன்னை பூஜிப்பதற்கு யான் தகுந்தவனல்லவா? அதற்கு வித்தியாஸமாக ஆயிற்றென்று விசனமுற்றவனுகிறேன்.

ஸோம:—ஸகே ! கதாரணம் மமோபரி ஸந்தேஹ: ? " அதிதி: கிமு இதி " ஸ்வதாயத்வம் கல்ப்யதே ஸி ?

சோ. மித்திரனே! காரணமின்றி விஸனப்படத் தகுந்தவனல்ல. (அதிதி:கில) என்று உன்னால் யாது சொல்லப்பட்டதோ? அது எங்கு இருக்கின்றது?

ஸாம:—ப்ரிய! இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டே ஶ்ரீமத்ராமாயணே அஸ்தி.

சா. பிரியனே! இதிஹாஸங்களில் சிறந்த ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் இருக்கின்றது.

ஸோம:—ஶ்ரீராமாயணே கஸ்மிந் காண்டே கஸ்யேதம் வசநம்? தத்ஸந்தர்பகாரணமாரப்ய விஸ்தரேண வ்யாக்யாதுமர்ஹஸி.

சோம. ஸ்ரீராமாயணத்தில் எந்த காண்டத்தில் யாருடைய சொல் இது. அதின் ஸந்தர்ப்பத்தைச் சொல்லுவது தொடங்கி விவரிக்கத் தகுந்தவனாகிறாய்.

ஸா:— வயஸ்ய! இத்யுக்த்வா வக்துமாரப்தவாந் நேத்ரே நிமீல்ய ஸ்வகுரும் மநஸா த்யாயதி.

சா. சிநேகிதனே! என்று கூப்பிட்டு சொல்ல ஆரம்பித்தவனாகிக் கண்களை மூடிக்கொண்டு தன் குருவை மனதினால் தியானிக்கிறான்.

ஸோம:—மித்ர! கிம் தூஷ்ணீமாஸ்ஸே? அந்யத்ராஸக்தோऽஸி? ஶீக்ரம் ப்ரூஹி. பிதுராகமந ஸமயஸ்ஸஞ்ஜாத: யதாகச்சதி ததைவ மாமாஹ்வயதே. புத்ராணாம் மாதாபித்ராஜ்ஞாநுவர்தநம் அவஶ்யமிதி ஶ்ருதிர்வததி. கிம் ந ஜாநாஸி?

சோம. மித்திரனே! என் வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறாய்? மற்றோர் விஷயத்தில் மனஞ் சென்றவனாகின்றாயா? சீக்கிரம் சொல். என் தந்தையின் வரவு சமயம் வந்தது. எப்பொழுது வருகிறாரோ அப்பொழுதே என்னைக் கூப்பிடுவர். புத்திரர்க்குத் தாய் தந்தையரின் கட்டளையை அநுசரிப்பதுக் கட்டாயமென்று சுருதி சொல்லுகின்றது. என்ன அறிகிறாயில்லையா?

ஸா:—ஸுஹ்ருத்! கிஷ்கிந்தாதிபஸ்ய ஸுக்ரீவ மஹாராஜஸ்ய ஸசிவோ நவவ்யாகரண வேத்தா ஹநூமாந் நாம ஸசிவஶ்ரேஷ்ட: ப்ரக்யாதோऽஸ்தி.

சா. நல்லவனே! கிஷ்கிந்தைக்கு அதிபனான சுக்கிரீவ மஹாராஜனுக்குத் தொழில் மந்திரியாய் ஒன்பது இலக்கணமறிபவனும்

அநுமானென்று பிரசித்தி பெற்றவனுமான சூரியனுடைய மாணாக்கன் ஒருவனிருந்தான்.

ஸ கதாசித் இக்ஷ்வாகுவம்ஶஸ்ய தாஶரதே: பத்னீம் ராவணேநாபஹ்ருதாம் அஶோகவநிகாஸ்திதாம் வைதேஹீம் அந்வேஷ்டும் ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் ஸாகரமுல்லங்கயத்.

அவன் ஓர் காலத்தில் இக்ஷ்வாகுவின்வம் சத்திற் பிறந்த தசரதன் புத்திரனுடைய மனைவியும் இராவணனால் அபஹரிக்கப்பட்டும் அசோகவனத்தில் இருக்கின்ற விதேஹராஜன் திருமகளைத் தேடுவதற்காக நூறு (யோஜனை) 1000 மயில் பரப்புள்ள கடலைத் தாண்டினன்.

மஹேந்த்ரகிரேருத்பதந்தம் ஹநூமந்தம் வீக்ஷ்ய ஸரிதாம் பதி: இதமுவாச. ஆயுஷ்மந்! மயி சிராந்நிலீயமாநேந ஹிரண்யநாபேந தீயமாநாநி கந்தமூலபலாநி ஸ்வீக்ருத்ய விஶ்ரம்ய கந்துமர்ஹஸி. ததா மைநாகோ(அ)பி மநுஷ்யாக்ருதிம் த்ருத்வா ஹநூமத: புரத: ஸ்தித்வா ப்ரார்தயாமாஸ.

மஹேந்திர பருவத்தினின்றும் கிளம்பிய அநுமானைப் பார்த்து நதிகட்குப் பதியாகிய (கடல்) இவ்வார்த்தை மொழிந்தனன். ஆயுளுள்ளவனே! என்னிடம் வெகு காலமாக ஒளிந்திருக்கின்ற இரணியநாபம் மைநாகத்தால் கொடுக்கப்படும் கிழங்கு, வேர், கனி முதலியவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு இளைப்பாறிப் போகத் தகுந்தவனாகிறாய் என்று அச்சமயம் மைனாகமும் மனிதரின் உருவந் தரித்துக்கொண்டு அநுமானின் முன் நின்று அவனை வேண்டிக் கொண்டது.

“அதிதி: கில பூஜார்ஹ: ப்ராக்ருதோ(அ)பி விஜாநதா”.

அதிதி:கிலபூஜார்ஹ:ப்ராக்ருதோபி விஜாநதா, என்று இதற்குப் பொருள் எழுதப்பட்டது. 34 வது பக்கத்திற் காண்க.

அதஸ்த்வமேவ மயா பூஜநீயஸ்ஸந் ப்ரதமம் மாமேவ க்ஷேமப்ரஶ்நாதிபி: பூஜயஸி. அதஸ்த்வாம் ப்ரவீமி.

ஆகையால் நீயே என்னால் பூஜிக்கப்படத் தகுந்தவனாக இருக்க முதலில் என்னையே க்ஷேமம் கேட்பது முதலியவற்றால் பூஜிக்கின்றாய். ஆகையால் யான் சொல்லுகின்றேன்.

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯! 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃?

பிரியனே! உனக்கு க்ஷேம முண்டா யிருக்கின்றதா?

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯! 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌿𑌣𑌃.

சோ. நண்பா! உன்னுடைய சஹாயத்தினால் எல்லோரும் க்ஷேம முள்ளவராக இருக்கின்றார்கள்.

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌸𑍋𑌮! 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃. 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌶. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿.

சா. சோமா! உன்னுடைய தரிசனத்தால் எனக்குப் பெரிய சந்தோஷ முண்டாயிற்று. நன்றாக உட்காருவாயாக என்று ஆசனம் கொடுக்கின்றான்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯. 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯! 𑌬𑌹𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌾𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑌮𑌃. 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿. 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍.

சோ. உட்கார்ந்து பிரியனே! நெடுங் காலத்திற்குப் பிறகல்லவா நமக்குச் சேர்த்தி உண்டாயிற்று. உன்னைக் காண்பதற்கு முன் உன்னுடன் பேசுவதற்கு மனதில் எண்ணம் அனேகம் இருந்தன. உன்னைக்கண்ட பின் அவை எல்லாம் தோன்றவில்லையே ஆச்சரியம் இது?

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰! 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍? 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌕𑌿𑌲?

சா. மித்திரனே! என்ன ஆச்சரியம் இருக்கிறது? உலகத்தில் இஷ்டமான பொருளைக் காண்பதில் அவ்வள வாலேயே மனதின் திருப்தி உண்டாகின்றது. அக்காலம் எண்ணம் எல்லாம் மறந்து விடுகின்றன. மிக்க விசுவாஸமுள்ளவரின் சுபாவம் இவ்வாறுள்ளது அல்லவா?

𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌂, 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌿𑌤𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿.

ஓர் விசேஷம் நினைவின் வழி பெறுமாயின் அந்த விசேஷத்தைக் கேட்க விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கின்றேன்.

सोमः—प्रिय! कालस्य क्रूरतैव विशेषः.

சோ. பிரியனே! காலத்தில் கொடுமையே விசேஷம்.

साधुः—तत्क्रूरता कीदृशी? तयास्माकं का हानिः? ईश्वर एव सर्वानवति.

சா. அந்தக் கொடுமை எவ்வாறு? அதனால் நமக்கு என்ன தீமை? கடவுளே எல்லோரையும் இரக்ஷிக்கின்றார்.

सोमः—साधो! किं न जानासि? राज्ञां परस्परकलहेन देशक्षोभस्संभवति इति?

சோ. சாம! ஏன்? அறிய வில்லையா? அரசரின் ஒருவர்க்கொருவர் கலஹத்தால் தேசத்திற்குக் கலக்க முண்டாயிற்றல்லவா?

साधुः—वयस्य! केन हेतुना तेषां कलहस्संजातः?

சா. நண்பனே! என்ன காரணத்தால் அவர்கட்குள் சண்டை உண்டாயிற்று?

सोमः—किं न जानीषे? शृणु वक्ष्ये.

சோ. ஏன் (நீ) அறிய வில்லையா? கேள் சொல்லுகிறேன்.

वत्स! हूणानां निवासस्थलेषु देशेषु (आस्ट्रिया) नाम कश्चन देशोऽस्ति. तस्मिन् अन्यदेशीया अपि निवसन्तीति श्रूयते, तद्देशाधिपस्यात्मजं रूपवयःप्रभृति संपन्नं सद्गुणशालिनं तं वैदेशिकः कश्चन मार्गमध्ये हठाज्जघान.

குழந்தாய்! ஆங்கிலேயர்க்கு இருப்பிடமாகிய தேசங்களில் "ஆஸ்ட்ரியா" என்னும் ஓர் தேசமிருக்கின்றது. அதில் வேறு தேசத்தியவரும் வசிக்கின்றார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறது. அத்தேசத்தின் அரசனது குமாரன் அழகு, பருவம், முதலியவை யுள்ளவனும் ஸத்குணங்களால் விளங்குமவனுமானவனை அன்னிய தேசத்தியவன் ஒருவன் நடுவழியில் பலாத்காரமாகக் கொன்றான்.

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯! 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌨𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍍?

சா. பிரியனே! அவனைக் கொல்வதற்குக் காரணம் என்ன?

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿.

சோ. அதற்குக் காரணம் வெளியாகாமல் இருக்கின்றது.

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃.

சா. அதற்கு மேல் அதற்கு மேல்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌸𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑌾𑌸𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿.

சோ. ஸர்வியா என்ற பெயருள்ள தேசத்தியவரும் ஆச்ரியாவில் இருக்கின்றார்கள்.

𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍈𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌬𑌹𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍.

அவர்களில் ஒருவன் முன்னுண்டான த்வேஷத்தை நினைத்துக் கொண்டு கொன்று விட்டானென்று கேள்வி. பின்பு அந்த குமாரன் பிதாவாகிய அத்தேசத் தசரன் புத்திரன் மரணத்தால் வெகு நாள் துக்கித்துக் கொண்டிருந்தான்.

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌕𑍇𑌨 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃. 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍! 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿.

இவ்வாறு சில தினங்கள் சென்ற பொழுது ஒர் தினத்தில் C. I. D. சேவகரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டான், ஸ்வாமி! தங்கள் புத்திரனைக் கொன்றவன் ஒளிந்திருந்தாலும் எங்களாற் கண்டு பிடிக்கப்பட்டான் என்று.

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍.

பிறகு அரசன் அவனை அறிந்து அவன் அன்னிய தேசத்தியவனுதலால் செய்ய வேண்டியதை அறியாதவனுகி ஸர்வியா தேசத்தரசனைக் கடிதம் முலமாய் கேட்டனன்.

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃.

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 '𑌰𑌾𑌜𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕' 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌮𑌤𑍀 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾.

கடிதத்திலுள்ள சங்கதிகள்.

இராஜமான்ய ராஜ பூஜிதரான ஸ்ரீமஹா ராஜரும் பிரியமுள்ள நண்பருமான வரை கவனிக்கச் செய்ய இந்தக் கடிதம்.

வயஸ்ய! பஹோ: காலாதாரப்ய ப்ரதிபுருஷம் பவதாமஸ்மாகஞ்ச ஸ்நேஹோ வர்த்தத இதி விதிதமேவ பவதாம்?

நண்பரே! அனேக காலம் முதல் ஒவ்வொரு தலை முறைப் புருடருக்கும் நமக்கும் ஸ்நேகம் இருக்கிறதென்று உங்களுக்குத் தெரிந்ததே.

பவதீய: கோபி ப்ருத்யோ மத்புத்ரம் நிரபராதிநம் பலாத்காரேண ஜகாந. தஞ்சாபராதம் விசார்ய யதாந்யாயம் ஶிக்ஷணீய இத்யநயா பத்ரிகயாவகந்தவ்ய இதி.

உங்கள் மனிதன் ஒருவன் என் புதல்வனைக் குற்றம் செய்யாமலிருப்பவனைக் கட்டாயத்தால் கொன்றவனுன அவனை விசாரித்து அவன் சட்டப்படிக்குத் தண்டிக்கத் தக்கவனென்று இந்தப் பத்திரிக்கையினுல் அறிய வேண்டும் என்று.

ஸ ஸர்வியாதீஶஸ்தாம் பத்ரிகாம் வீக்ஷ்யாப்யவஜ்ஞயா நோத்தரம் ப்ரத்யபத்யத.

அந்த சர்வியாவின் அரசன் அந்தப் பத்திரிகையைக் கண்டு சட்டை செய்யாதவனுகி பதிலளிக்கவில்லை.

ஸா:—மித்ர! ஸர்வியாதிப: கிமர்த்தமுபேக்ஷயா ஸ்தித:? தஸ்யாப்யேததிஷ்டம் ஸ்யாத்?

சா. மித்திரனே! சர்வியா தேசத்தரசன் ஏன் சட்டை செய்யாமலிருந்தான்? அவனுக்கிது இஷ்டமா யிருக்குமா?

ஸோ:—ஸ்யாத். அத ஏவாயமேவமாசரிதவாநிதி பஹவோ மந்யந்தே.

சோ. இருக்கலாம்: ஆகையாலேயே இவன் இவ்வாறிருந்தனனென்று பல பேர் எண்ணுகிறுர்கள்.

ஸா:—தத: கிம்?

சா. அதற்கு மேல் என்ன?

ஸோ:—ஶ்ருணு! ஆஸ்ட்ரியா நாம ப்ரபலராஜ்யாதிப: ஸர்வியாதீஶஸ்ய ஸஹாயம் கர்த்தும் த்வரிதம் ப்ரவ்ருத்த: ஆஸீத். தாம்

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸.

சோ. ஆவியே! ஆங்கிலேயரின் தூண்டுதலால் ரஷ்யாதிபன் சர்வியா அரசனுக்குச் சகாயம் செய்யத் தரித்தவன் ஆயினன். அந்த சங்கதியை அறிந்து ஆச்ரியா பூபதி துக்கத்தாலும் கோவத்தாலும் துன்பமுற்றவனாகி ஜர்மனீ நாதனாகிய கேஸரி யென்ற பெயருள்ளவனைத் தனக்குச் சகாயமாக வேண்டிக் கொண்டனன்.

𑌸 𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰. 𑌆𑌸𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍀𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌹𑌤𑌤𑍂𑌲𑌰𑌾𑌶𑌿𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸.

அவனு மொப்புக் கொண்டனன். அதன் மேல் ஆச்ரியாவின் அரசனைக் குறித்து பயப்பட வேண்டாம், யான் எல்லா அரசரையும் ஐந்தாறு தினங்களுக்குள் காற்றினாலடியுண்ட பருத்தி போல் ஓடச் செய்கிறேன். என்று சேனையைச் சித்தப்படுத்தினான்.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌙𑍍𑌗𑍍𑌲𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍇𑌲𑍍𑌜𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌯 𑌜𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑍁𑌃.

இவ்வளவுக்குள் புத்திசாலிகளாகிய ஆங்கிலேயர் தம் அரசாக்ஷிக்குட்பட்ட பெல்ஜீயத்தின் அரசனுக்கு ஜர்மனீ சைனியத்தை உன் இராஜியத்திற்குள்புகுரவிடவேண்டாம் என்று அறிவித்தனர்.

𑌸 𑌬𑍇𑌲𑍍𑌜𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌲𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇. 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌬𑍇𑌲𑍍𑌜𑌿𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌃 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃.

அந்த பெல்ஜீயத்தினரசன், சிற்றரசனாகையால் எஜமானனுடைய கட்டளையை சிரசினால் வஹித்தவனாக இருக்கிறான். அதற்குமேல் ஜர்மனியின் ஈசன் சேனைகளுடன் புறப்பட்டு பெல்ஜியத்தின் வழியாக வரப் போகிறான் என்ற சங்கதியை ஆங்கிலேயர் அறிந்து தம் சிற்றரசனாகி ஸஹாயமற்றவனுக்கு ஸஹாயம் செய்

வதற்குத் தம் சைனியத்தை ஆங்குத் தாபித்தனர்.

ஸார꞉—மித்ர! ஜர்மநீ ஸைநிகாநாம் பெல்ஜியமார்கேண நாங்க்லேயாநாம் கா ஹாநி꞉?

சா. மித்திரனே! ஜர்மனிப்படை பெல்ஜீயத்தின் வழியாகச் செல்வதினால் ஆங்கிலேயருக்கு என்ன நஷ்டம்?

ஸோம꞉—வயஸ்ய! பெல்ஜியமார்கோ(அ)ங்க்லேய ராஜதாநீ ப்ரவேசஸ்ய ஸுகர இதி பீதாஸ்தே ததா சக்ரு꞉.

சோ. நண்பனே! பெல்ஜியத்தின் வழி ஆங்கிலேயரின் பிரதான பட்டணத்தை அடைவதற்குச் சுகமான பாதையென்று பயந்தவர்களாய் அவர்கள், (ஆங்கிலேயர்) அவ்வாறு செய்தனர்.

ஸார꞉—தத ஸ்தத꞉.

சா. அதன் மேலதன் மேல்?

ஸோம꞉—மித்ர! அத ஸ ஜர்மந்யதீச்வரோ பெல்ஜியம் ப்ராப்ய தத்ராஜஸ்யாநுமதிம் ப்ரதீக்ஷமாணஸ் தத்ஸமீபம் தூதம் விஸஸர்ஜ. ஸ கத்வா ஹே ராஜந்! மதீச்வரஸ்த்வாமேவம் போதயதி.

சோ. மித்திரனே! பிறகு அந்த ஜர்மனீசன் பெல்ஜியத்தைச் சேர்ந்து அதன் அரசனது அனுமதியை எதிர் பார்த்தவனுகி அவனுடைய ஸமீபத்திற்கு ஓர் தூதனை அனுப்பினுன். அவன் சென்று ஓ அரசனே! என் எஜமானன் உங்களை இவ்வாறுணரச் செய்கிறுர்.

ஸ்வதேசமார்கேண கந்துமநுஜ்ஞாதுமர்ஹஸீதி.

உங்கள் தேசத்தின் வழியாகச் செல்வதில் (தாங்கள்) அனுமதி கொடுக்கத் தகுந்திருக்கிரீர்கள் என்று.

தத்விஜ்ஞாய ஸ பூப உவாச.

அதை அறிந்து அவ்வரசன் இவ்வாறு கூறினன்.

மதீச்வராஜ்ஞாமநுஸ்ருத்யாநேந மார்கேண கமநம் ந சக்யமிதி.

என் சக்கிரவர்த்தியின் கட்டளையை அனுசரித்து இந்த வழியாகப் போக முடியாது என்று.

தச்ச்ருத்வா கோபாய ஸமேத ஜர்மந்யதீச்வ ராஜஸந்நிதியா யதா தயம் வ்ருஜிநம்.

அந்த சங்கதியைக் கிரகித்துக் கொண்டு அந்த தூதன் இவ்விடம் வந்து தன் அரசனின் ஸன்னிதானத்தில் உள்ளவாறு விண்ணப்பம் செய்தனன்.

𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌰𑌭𑌤.

அதன் மேல் மிகவும் கோவமுற்றவராய் கேஸரி யானவர் யுத்தத்தில் அவ்வரசனை வென்று அவ்வழியால் போக வேண்டுமென மனதில் நிச்சித்து அவ்வரசனுடன் போர் செய்ய முயன்றனர்.

𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌲𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌷𑍁 ௫௦௧௫-𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇.

அந்தப் போர் கலிஷு 5015 வருடத்தில் ஆனிமீ 29உயில் நடைபெற்றதென்று தேச விருத்தாந்தப் பத்திரிகையினால் அறியப்படுகிறது.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌬𑍇𑌲𑍍𑌜𑌿𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮.

இவ்வாறு நடைபெறும் போரில் கேஸரி என்பவர் பெல்ஜியத்தின் அரசனை வென்று அவ்வழியாகவே சென்றார்.

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌸𑍋𑌮! 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍? 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃! 𑌏𑌵𑌂𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰?

சா. சோம! கேள்விப்படுகின்ற நான்கு விதமான உபாயங்களில் மூன்று உபாயங்களைத் துறந்து முடிவான உபாயத்தை (தண்டோபாயத்தை) செய்வதில் சத்தி அற்றவரல்லவா? அரசர்! இவ்வாறிருக்குங்கால் அவர் என் இப்படிக்குச் செய்தனர்?

𑌸 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇?

அவர் மிகக் கொடியவரென்று நினைக்கிறேன்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰! 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌦𑌸𑌿. 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿.

சோ. நண்பனே! அப்படிக்குச் சொல்லத் தகுந்தவனல்ல. அவரது மனிதரை மீறின காரியங்களைக் கேட்பதினால் யான் மிகக் களிப்புற்றவனாகிறேன்.

ஸா:—வயஸ்ய! ந்யாயவர்த்மநஶ்ச்யுதஸ்யாசாரேண ஸதாம் ந ப்ரமோதோ ந பவேத்கிம்.

சா. மித்திரனே! நியாய வழியினின்றும் தவறினவனின் செய்கையினால் நல்லோர்க்கு களிப்புண்டாகா தல்லவா?

ஸோ:—மித்ர! ஸாமாதீநாமுபாயாநாம் தத்ரைவ வ்யர்த்தம் ஜாநந்நேவ சதுர்த்தமுபாயம் ப்ரயுயுஜே.

சோ. நண்பனே! ஸாம நல்வார்த்தை முதலிய உபாயங்கள் அவரிடத்தில் பயன்படாவென அறிந்தே நான்காவது உபாயத்தைப் பிரயோகித்தனர்.

ஸா:—கதமேதத்?

சா. எப்படி இது?

ஸோ:—மித்ர! ஶ்ரூயதே ஹி.

சோ. மித்திரனே! கேட்கப்படுகிறதல்லவா?

ந ஸாம ரக்ஷஸ்ஸு குணாய கல்பதே ந தாநமர்த்தோபசிதேஷு யுஜ்யதே, ந பேதஸாத்யா பலதர்பிதா ஜநா: பராக்ரமஸ்த்வேஷ மமைவ ரோசதே, இதி.

இராக்ஷஸரிடம் நல் வார்த்தை பலத்தைக் கொடுக்க சத்தியற்றது. தனிகரிடம் கொடைச் சரிப்படாது. பலத்தால் கர்வித்தவர் பயமுறுத்துவதால் உள்பட்டார் (ஆகையால்) எனக்கு இவர்கள் பேரில் இந்தப் பராக்கிரமம் ஒன்றே இஷ்டமாக இருக்கின்றது என்று.

ஸா:—வயஸ்ய! அயம் ஶ்லோக: குத்ரத்ய:? கேந கஸ்மிந் ப்ரகரணே ப்ரோக்த:?

சா. நண்பனே! இந்தச் செய்யுள் எங்குளது? எவரால் எந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறப்பட்டது?

ஸோ:—ப்ரிய! ஸ்மாரயஸி கில பூர்வாதீதம் ஸர்வமபி.

சோ. பிரியனே! நினைக்கச் செய்கிறாயல்லவா என்னுடைய முன் கற்கப்பட்டதை எல்லா வற்றையும்.

ஹநூமாந் நாம ராமதூதஶ் ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணம் லவணார்ணவம் தீர்த்வா அஶோகவநே ராமமேவாநுத்யாயந்தீம் சந்த்ரலேகாமிவ க்ருஶாம் ஸீதாம் த்ருஷ்ட்வா நாயகவ்ருத்தாந்தம் ஸர்வம் நிவேத்ய தேந தாம் ப்ராணத்யாகவ்யவஸிதாம் ஸந்தோஷயித்வா ப்ரத்யயகாரணாய அங்குலீயகம் தத்வா தயா தத்தம் சூடாமணிம் க்ருஹீத்வா அநுஜ்ஞாம் ச லப்த்வா நிவ்ருத்தஃ கஸ்யசித் வ்ருக்ஷஸ்ய ஶாகாயாம் நிலீநஶ் சிந்தயாமாஸ.

அனுமானெனப் பிரசித்திபெற்ற இராம தூதன் நூறுயோஜனம் பரப்புள்ள உவர்கடலை தாண்டி அசோகமென்னும் வனத்தில் இராம பிராணனையே தியானிப்பவளாகவும், சந்திரரேகைபோல் இளைத்திருக்கின்ற சீதையைச் சேவித்து நாயகனது ஸமாசாரத்தை எல்லாவற்றையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அதனால் அவளை பிராணனை விடுவதில் உருதியுள்ளவளாயினும் களிப்புறச் செய்து (அக்களிப்பு) குறையாமலிருப்பதற்காகக் கணையாழியை அவளுக்குக் கொடுத்து அவளால் கொடுக்கப்பட்ட சூடாமணியை வாங்கிக் கொண்டும் சிலவு பெற்றும் வரப்புறப்பட்டவராய் ஓர் மரத்தின் கிளையில் மறைந்திருந்தவராய் அவ்வனுமார் சிந்தையை அடைந்தனர்.

இதஃபரம் கிம் கர்த்தவ்யம்? தூதேந ஸ்வாமி ப்ரஶ்நஸ்ய ப்ரத்யுத்தரம் வக்தும் யதாஶக்யம் ஸ்வார்த்ததயா அவிரோதேந கர்த்தவ்யம் இதி தூதலக்ஷணேஷு நிவேதிதம். தஸ்மாத் அஹமிஹ லங்கேஶ்வரஸ்ய தத்கிங்கராணாம் ச பராக்ரமம் துர்காணாம் ஸந்நிவேஶம் ராக்ஷஸாநாம் ஸாஹஸிகதாம் விஜ்ஞாய ஸ்வபராக்ரமம் ச விஜ்ஞாப்ய அநேந வியாபாரேண ராமஸ்ய ஜயஶ்ரீயம் போஷ்ய ஸ்வஸ்காராகார்யே க்ருதார்த்தோ பவிஷ்யாமி.

இனி என்ன செய்ய வேண்டும்? தூதனால் பிரபுவின் வினவுக்கு விடை கொடுப்பதற்கு எப்படிக்குத் தருமோ? அவ்வாறு முறணன்றியில் செய்ய வேண்டும் என்று தூதர்க்கு (ஏர்ப்பட்டிருக்கும்) இலக்கணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் யான் இங்குலங்கேச்வரனதும் அவனுடைய சேவகரினதுமான பராக்கிரமத்தையும் கோட்டைகளின் கட்டடங்களையும் இராக்ஷஸரின் கொடியவேலைகளையும் அறிந்து எனது பராக்கிரமத்தையும், அறிவித்து இவ்வாறான செய்கையினால் இராமனுடையவெற்றி பெருந் தன்

மையையும் கூச்சலிட்டு இலங்கையைக் கலக்கமுறச் செய்தும் போகவேண்டும் என்று.

ததஸ்ஸ கபி: ஶத்ருஷு ப்ரதமம் ப்ரயோக்தவ்ய உபாயக: இத்யாலோச்ய ஸாமாதீநாம் த்ரயாணாம் உபாயாநாம் தத்ராப்ரயோஜகத்வாச்சதுர்த்தேநைவோபாயேந ஶத்ரவ: ஸாதநீயா இத்யர்த்தம் ஶ்லோகரூபேணாவோசத். அயம் ஶ்லோக: ஸுந்தரகாண்டஸ்த இதி ஜாநீஹி.

பிறகு அந்த குரங்கு சத்துருக்கள் மேல் முதலிற் பிரயோகிக்க வேண்டிய உபாயமென்ன என்று ஆலோசித்து ஸாமம் முதலிய மூன்று உபாயங்கள் அவர்களிடம் பயன்படாமையால் நான்காவதான உபாயத்தாலேயே சத்துருக்கள் உள்படுத்தப்படத் தக்கவர்கள் என்ற இப்பொருளை ஓர் சுலோகத்தின் உருவத்துடன் கூட்டி உரைத்தனர். இந்த சுலோகம் சுந்தர காண்டத்திலிருக்குமது என்றறிவாயாக.

ஸாம:—வயஸ்ய! ஆங்க்லேயா: நீதிஶாஸ்த்ர விஶாரதா இதி ஜாநாமி. தத்ஸைந்யேஷு சதுர்த்தோபாய ப்ரயோக: ந ஸமீசீந இதி மந்யே.

சா. நண்பனே! ஆங்கிலேயர் நியாய சாஸ்திரம் அறிபவரென்று அறிகின்றேன். அவர்களது சைனியங்கள் மேல் நான்காவது உபயோகிப்பது நலமன்று என்று நினைக்கிறேன்.

ஸோம:— மித்ர! ததேவாஹமபி. ஸகல ஸத்குண பரிபூர்ணா அபி தேஷாம் காபட்யேந ஸத்குணாஸ்ஸர்வேऽபி மலிநதாம் பஜந்தே.

சோ. மித்திரனே! அப்படியே யானும் எல்லா நற்குணங்களால் நிறைந்தவராயினும் அவர்களது (கவிடினால்) கபடத்தால் நற்குணங்களனைத்தும் தூசிபடிந்தமையை அடைகின்றன.

ஸாம:—ஸர்வத்ர ததேவஸ்யாத் இதி விதிததேவைதத். ஜர்மநீ நாயகேநாபி ஜந்யோத்யோகஶ்சிரம் க்ருத இதி ஜாநாஸி கிம்?

சா. எங்கு மவ்வாறுகவே இருக்கும் என இது தெரிந்த விஷயமே. ஜர்மனி நாதனும் யுத்தத்திற் சேர்ப்பாடுகள் நெடுநாள

கச் செய்யப்பட்டதென்று ஜனங்கள் சொல்லுகின்றார்களல்லவா?

ஸோம:—ஸகே! கிம் ப்ரவீஷி? குணாகரயோ: ஸ்ரீகேஸரிண: ப்ரபோ: ஆஸ்சர்யம் கிம் வர்ண்யதே? யத: ஸநாதந விரோதயோரபி வாணீ ஸ்ரீயோ ராஜதேஸ்மின். பாரதவர்ஷாதிபத்யேநாங்க்லேயாநாம் ஸ்ரீமத்த்வமிதி விதிதமேவ.

சோ. நண்பனே! என்ன சொல்லுகிறாய்? குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய ச்ரீ கேஸரிப் பிரபுக்களுக்கு உண்டான ஆச்சரியம் சொல்லி முடியுமா? (நெடுங்காலமாக) ஒருவர்க்கொருவர் விரோதமுள்ளவராயினும் ஸரஸ்வதிக்கும் திருவுக்கும் எவரிடத்தில் விரோதம் அற்றிருக்கிறதோ? பரத கண்டத்திற்கு அரசராயிருப்பதால் ஆங்கிலேயர்க்குச் செல்வமுளதென்று தெரிந்ததே.

ஸாம:—ப்ரிய! தே ஜர்மநீ தேஶீயா: ப்ராயஶோ ராக்ஷஸப்ரக்ருதய இதி ஶ்ரூயந்தே, கிமேதத் தத்த்வம்?

சா. பிரியனே! அந்த ஜர்மானியர் அனேகமாக இராக்ஷஸத் தன்மையுள்ளவரென்று கேள்வி யிருக்கிறது. இது என்ன உண்மையா?

ஸோம:—ந தத்த்வம். ததாபி தேஷ்வந்தர்கதா நநு ஆங்க்லேயா: உபயோரபி ராஜ்ஞோ: தேஶஸம்பந்தோ ராஜகீய சரித்ரேண ஸுவ்யக்தம் ஜ்ஞாயதே கில?

சோ. அது உண்மையன்று. ஆகிலும் அவர்களிற் சேர்ந்தவரல்லவா இங்கிலாந்து தேசத்தியவர். இந்த இருவகைப்பட்ட அரசர்க்கும் தேகஸம்பந்த மிருக்கிறதென்று அரசரின் சரித்திரத்தால் நன்கு விளங்குகின்றதல்லவா?

ஸாம:—ஸகே! ததோ ப்ரூஹி.

சா. மித்திரனே! அதற்கு மேற் சொல்.

ஸோம:—ஸாவதாநம் ஶ்ருணு. ஸ கேஸரீ பெல்ஜியாதிபேந ஸஹ ஸப்தாஹம் யுத்த்வா. தே பெல்ஜியாதிபா ஸ்ரீமத்ஸைந்யஸஹாயா ஸமகேஸரிணா ஜர்மநீயஜயந்தி ஸைந்யவாஹிநீ:.

சோ. கவனிப்புடன் கேள். அந்த கேஸரியானவர் பெல்ஜியத்தின் அதிபனுடன் ஏழு பகலிரவு யுத்தம் புரிந்து அவனை வெ

றனர். அந்த பெல்ஜியப் பிரபுக்கள் ஆங்கிலேயரால் உதவி செய்யப்பட்டவராயினும் சிங்கத்தினல் பாயப்பட்ட மிருகங்கள் போல் தலையறுப்புண்டவர் ஆயினர்.

தேஷாமதீஶஸ்ஸ்வயமபி ஶத்ருபிரநாக்ருஷ்டஸ்ஸந் பலாயம் பலாயம் அதிக ஸம்க்லேஶேந இங்க்லாண்ட் இதி ஜநபதம் ப்ராப்ய தத்ரத்ய ராஜாநம் ஶரணமவாப.

அவர்களின் அரசனே யுத்தத்தில் சத்துருக்களுக்கும் புலப்படாதவனுகவே மிக வருத்தத்துடன் இங்கிலாந்தென பிரசித்தி பெற்ற தேசத்தை அடைந்து அங்கிருக்கும் அரசனைச் சரணமடைந்தனன்.

தத: ஸ ஜர்மநீநாயகே தஸ்மாத் பெல்ஜியாஜநபதாந்நிர்கதவதி தே ஆங்க்லேயாஸ்ஸ்வஸ்ய ராஜ்ஞ: பராஜயம் நிஜஸேநாநாம் விநாஶம் ச விஜ்ஞாய ப்ருஶம் குபிதா: ஸந்தோ மத்யேமார்கம் தம் ப்ரத்யருந்தந்.

பின்பு அந்த ஜர்மனி நாயகன் அந்த பெல்ஜியத்திலிருந்து புறப்பட்டுச் சென்ற பொழுது அந்த ஆங்கிலேயர் அந்த அரசனது தோல்வியையும் தங்கள் சைனியத்தின் தோல்வியையும் அறிந்து மிகக் கோபித்தவர்களாகி நடு வழியில் அவ்வரசனை யெதிர்த்தனர்.

ததைகத்ர ருஷ்யாதிப: அந்யத்ராங்க்லேயாஶ்ச ஜர்மநீயை: ஸஹ கோரம் யுயுதிரே.

அப்பொழுது ஓர் புறத்தில் ரஷ்யா சக்ரவர்த்தியும் மற்றோர் பக்கத்தில் இங்கிலாந்து சக்கிரவர்த்தியும் ஜர்மனீசருடன் பயங்கரமாகப் போர் செய்தனர்.

ஏவம் பார்ஶ்வயோஸ்ஶத்ருபிராக்ராந்தாந் ந்யாய்யமிதி விசிந்த்ய அந்யே ஸர்வே ததீயபக்ஷாவலம்பிநோ ஸம்க்ராமமாரபந்த.

இப்படிக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சத்துருக்கள் கவ்விக்கொண்டதை அநியாய மெனச் சிந்தித்து மற்ற சக்கிரவர்த்திகளும் அந்தந்தகக்ஷியை அனுசரித்தவர்களாகி யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

ஸாக:—மித்ர! கேகே கம் பக்ஷமவலம்பந்த?

சா. மித்திரனே! எவர் எவர் எந்த கக்ஷியைக் கிரகித்தவராயினர்.

ஶௌரி:—வயஸ்ய! ஆஸ்ட்ரியாதிபஸ்துர்கீஶஸ்ச ஜர்மனீஸஹாயாவபூதாம்.

சோ. நண்பனே! ஆசிரியாதிசனும், துருக்கிசனும், ஜர்மனிக்குச் சஹாயமாயினர்.

ரஷ்யாதிப: ப்ரெஞ்சாதிபஶ்சாங்க்லேய பக்ஷாநுவர்த்தினாவஜாதாம்.

ரஷ்யாதிபனும் ப்ரெஞ்சதிபனும் ஆங்லேயரின் பக்ஷத்தை அனுசரித்தவர் ஆயினர்.

ஸாரி:—தர்ஹ்யஸ்மதீஶா ஆங்க்லேயா பலவந்த:. இமே ஸத்யவ்ரதாஶ்சாஹிம்ஸாபரதயா நீதிகௌஶலாச்சேதி, விதிதமேவ தே. உக்தஞ்ச.

சா. அப்படியானல் நம்முடைய அரசராகிய ஆங்கிலேயர் தான் பல முள்ளவராயினர். இவர்கள் ஸத்திய நடைத் தவாரதவர் இம்சைத் தவிருகையை முக்கியமாகக் கருதியவர், நீதியில் சமர்த்தருமென்று உனக்குத் தெரிந்ததே. சொல்லப்பட்டது.

“சாரேக்ஷணோ தூதமுக: புருஷ: கோऽபி பார்த்திவ இதி”

சாரராகிய கண்படைத்தவனும் தூதராகிய வாய் படைத்தவனுமான புருஷன் மேலான அரசன் என்று.

ஶௌரி:—மித்ர! இமே, ராஜான: கிம்? நாஹம் ஜாநாமி. ஆங்க்லேயா: புரா இங்க்லாண்ட்த்வீபவிஶேஷவாஸா ஆஸன். தே கதாசித் ஜலயானேந த்வீபாந்தராண்யந்வேஷ்டும் ஸமயே பாரதகண்டம் வீக்ஷ்ய ஜனானாம் த்ருடதாம் வாணீநைபுண்யம் ஸத்யஸந்ததாம் பகவத்பக்திஞ்ச விஜ்ஞாய அஸ்மத்வ்யாபார விஷயம் தேஶமிமம் ஶ்ரேஷ்டமிதி நிஶ்சிக்யு:.

சோ. மித்திரனே! இவர்கள் அரசர்களா? யான் அறியவில்லே. ஆங்கிலேயர் முற்காலத்தில் இங்கிலாந்து என்னும் தீவில் வசித்திருந்தவராயினர். அவர்கள் ஓர் காலத்தில் கப்பலில் ஏறி இதரத் தீவுகளைத் தேடிவரும் சமயத்தில் இந்தப் பரதகண்டத்தைப் பார்த்தவர்களாய் அங்கிருக்கும் ஜனங்களின் பேச்சின் திரமையையும், சொல் தவராமையையும், பகவானிடம் பக்தியையும், அறிந்து நம்முடைய வியாபாரம் நடப்பதற்கு இந்தத் தேசம் நல்லதென்று எண்ணினர்கள்.

अनन्तरमेतद्देशस्य राजेन्द्रं तुरुष्कराजस्य क्रूरचेष्टितं राज्ञां बलवत्तां च विज्ञाय स्व स्वभावमनाविष्कुर्वन्तो राजानुग्रहादत्र वाणिज्यं कर्तुं स्थानं लेभिरे.

பிறகு இந்தத் தேசத்திற்கரசனை துருக்கரின் அரசனுடைய கொடிய காரியத்தையும் மற்ற அரசரின் பலத்தையும், அறிந்து, தங்கள் ஸ்வபாவத்தை வெளியிடாதவர்களாகி, அரசனுடைய அருளால், இந்தத் தேசத்தில் வ்யாபாரம் செய்வதற்கு இடம் பெற்றனர்.

एवं कंचित्कालं वसन्तः कालक्रमेण निजमेव सामर्थ्यमाविष्कुर्वाणा राज्ञामन्योन्यमित्रभेदं विधाय भूमिं व्याकुलीचक्रुः. तत्समयात्तां व्याकुलतां शमयितार इव व्यवाहरन्त.

இப்படிக்குச் சில காலம், இருந்தவர்களாகிக் காலம் செல்லச் செல்ல, தங்களுடைய சாமர்த்தியத்தை வெளியிட முயன்றனவர்களாய், அரசர்களுக்குள் ஒருவர்க்கொருவர் மித்திர பேதம் செய்வதினால். பூமியைக் கலக்கினார்கள். அக்கலக்கத்தைத் தெளிவுறச் செய்ய முயன்றவர்போல், நடந்துக் கொண்டனர்.

एवं कपटकृत्येन सर्वान् राज्ञः प्रलोभ्य तत्र तत्र दुर्गाणि निर्माय तत्तद्राज्याणि स्वाधीनानि कृत्वा राजानो बभूवुः. अस्य निदर्शनतयेदानीमपि लवणवाणिज्ये व्यापृता दृश्यन्ते किल.

இப்படிக்குக் கபடமான காரியத்தால், எல்லா அரசர்களையும் ஆசையுறச் செய்து, ஆங்காங்கு கோட்டை கட்டியும், அந்தந்த தேசங்களை ஸ்வாதீனம் செய்தும் அரசரானார்கள். மேற்குறித்ததர்க்கு உதாரணமாக இக்காலத்திலும் இலவண வியாபாரத்தில் ஊக்கமுள்ளவராகக் காணப்படுகிறார்கள்ல்லவா.

सखा—वयस्य! मैवं वद. तेषां मध्ये कारस्यावा रोमेव देशीयकाङ्क्षः शासनेनेति न दृश्यन्ते. एते तेषां कौशलेन धर्मविद्याविद्यावर्धनविशिष्टवन्तः. जनानां तत्तज्जनपदेषु सर्वजीवनायकत्वेन, सहाय

ஸேவகாஶ்ச, விவாதபரிஶோதநாய ந்யாயாதிகாரிண:, தீநேஷு தயார்த்ரதாதர்ஶநாய பாடஶாலாஸு வேதநம் விநா வித்யார்த்திநாம் வித்யாதாநம், உபாத்யாயாநாம் ஶ்ரமபரிஹாராய தநஸஹாய:, தேஶாந்தரஸ்த வஸ்தூநாம் வாணிஜ்யாய ஶீக்ரகமநார்த்தம் அயஶ்ஶகட இத்யேவமாதிபிஸ்ஸுகோபாயைர்ஜநாநாம் மநஸ்ஸந்தோஷம் ஸம்பாதயந்தீதி த்வயாபி விதிதம் கிம்.

சா. மித்திரனே! இப்படிக்குச் சொல்ல வேண்டாம். அவர்களுடைய பெருமை பொருந்திய காரியத்தாலேயே தேசத்தில் கலகம் குறைந்ததாயிற்றென்று கேள்விப்படுகிறேன். இவர்கள் நீதியில் உண்டான திறமையாலும், தரும காரியத்தில் எண்ணத்தாலும், எல்லோரையும் வென்றார்கள். உலகத்திர்க்கு அந்தந்த தேசங்களில், சுகமாக ஜீவனம் நடக்க வேண்டுமென்று யந்திரங்களையும், பயப்படாமலிருப்பதர்க்கு (போலீஸ் ஸ்டேஷன்களையும்) வியாஜியங்களை விசாரிப்பதர்க்கு கிராமாதிகாரிகளையும், ஏழைகளிடம் கருணையைக் காட்டுவதர்க்காக கல்விச்சாலைகளில் கட்டணமில்லாமல் மாணாக்கர்களுக்கு வித்தையைக் கற்பித்தும், உபாத்தியாயருக்குச்சிரமம் பரியாரமாவதர்க்குத் தனம் கொடுத்தும், தூர தேசத்திய சரக்குகளின் வியாபாரம் செய்யச் சீக்கிரம் கொண்டு வருவதர்க்காக இருப்புப் பாதை வண்டியும் என்ற இவை முதலிய சுகமான உபாயங்களால் உலகத்தோருக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்கிறார்களென்று உன்னாலும் அறியப்பட்டதல்லவா?

ஸோம:—மித்ர! ஸர்வமுக்தம் ஸத்யமேவ. ததாபி ஸர்வே ஜநா தாரித்ர்யேண து:கமநுபவந்தி கிம்? தத்ர கிம் காரணம். அஸ்மாகம் ராஜ்ஞாம் க்ருபா ஸ்யாத்யதி நைவம் பவேதிதி தர்க்கயே.

சோ. மித்திரனே! உங்களால் சொல்லப்பட்ட எல்லாம் உண்மையே. ஆகிலும் எல்லா ஜனங்களும் தரித்திரத்தால் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறார்களல்லவா? அதற்குக் காரணம் என்ன? நம்மில் அரசர்க்கு அருள் உண்டாகில் இப்படி யாகாதென்று எண்ணுகிறேன்.

सारः—वयस्य! जनानां दारिद्र्यस्य निमित्तं काले वृष्ट्यभाव एव. तन्निमित्तं शास्त्रोक्तरीत्या श्रोत्रियाणां यज्ञाद्यननुष्ठानम्.

சா. நண்பனே ! ஜனங்களுக்கு ஏழ்மைக்குக் காரணம் காலத்தில் மழையில்லாமையே. அந்த மழையில்லாமைக்குக் காரணம், சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டவாறு சுரோத்ரியர்கள் யாகம் முதலிய வைதிக கருமங்களைச் செய்யாமையே.

उक्तं मनुना. "अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते, आदित्याज्जायते वृष्टिः वृष्टेरन्नं ततः प्रजाः" इति.

மநுவினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கினியில் நன்றாக இடப்பட்ட ஹவிசு, சூரியனை அடைகின்றது. சூரியனால் மழை உண்டாகின்றது, மழையினால் அன்ன முண்டாகின்றது. அதனால் ப்ராணிகள் உண்டாகிறார்கள் என்று.

ब्राह्मणैर्भक्तिपूर्वकं दत्तेनान्नेन पर्जन्यादिदेवताः तृप्तिं प्राप्य कृतप्रतिकृतिन्यायेन ताः प्राणिवृद्धये काले वृष्टिं दास्यन्ति. तदेव न. ब्राह्मणाः क्षत्रियाः वैश्याः शूद्रा इति चातुर्वर्ण्यं भगवत्सृष्टेषु सर्वपदार्थेषु दृश्यते.

அந்தணரால் பக்தி பூர்வமாகக் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தால் பர்ஜன்ய மென்னும் தேவதை முதலிய தேவர்கள் த்ருப்தி அடைந்து ஒருவன் செய்த உபகாரத்திற்கு பதிலுபகாரம் செய்வதென்ற நியாயத்தால் அவர்கள் பாரில் ப்ராணிகளின் விருத்திக்காக, காலத்தில் மழையை யுண்டாக்குவார்கள். அது தானே இல்லை. ப்ராம்மணர் க்ஷத்ரியர், வைச்யர், சூத்திரர் என்று நான்கு பிரிவு, பகவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகின்றன.

सोमः—वयस्य! कथं तत्? शिलादिष्वपि चातुर्वर्ण्यमस्ति किम्? अस्ति चेन्निरूपय.

சோ. மித்திரனே ! அதெப்படி? கல் முதலியவற்றிலும் நான்கு பிரிவு இருக்கின்றதா என்ன ? இருக்குமாயின் விவரிப்பாயாக.

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁. 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃, 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃, 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌃, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌃, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃. 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿.

சா. கவனிப்புடன் கேள். வெண்மை, கருப்பு, சிவப்பு, சித்திர வர்ணம், என்று நான்கு வகையும், கற்களில் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் வெண்மையுள்ளவை ப்ரம்மஜாதியுள்ளவை, சிவக்தவை க்ஷத்ரிய ஜாதியுள்ளவை, கருத்தவை சூத்ரஜாதியுள்ளவை, சித்திர வர்ணமுள்ளவை வைஶ்யஜாதியுள்ளவையென்று பேதம் அறியவேண்டும். இப்படி மரம் முதலியவற்றிலும்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌨𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇?

சோ. நண்பனே! தீவிலிருப்பவர்களும் ஒரே ஜாதியுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றவர்களு மானவர்களுக்கு முன்சொன்ன வர்ண பேதம் எப்படிக்குச் சரிப்படும்? ஆசாரத்திலும் வ்யவஹாரத்திலும் மற்றவையிலும் ஓர் வித்யாஸமும் காணப்படவில்லையே?

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌹𑍂𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌃, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍋𑌷𑌃, 𑌦𑍈𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌜𑍀𑌵𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌮𑌃, 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑍀𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾, 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌾𑌹𑌸𑍋𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃. 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍.

சா. ஊணரிலும் சிலர்க்கு ஆஹாரத்தில் நியமமும், த்ருஷ்டியில் தோஷமும், தைவ பக்தியும், ப்ரஜைகளின் மீது காருண்யமும் மனம், வாக்கு, கருமம், ஆகிய மூன்று கருவிகளுக்குச் சுத்தியும், ஜீவஹிம்சை செய்யாமல் தவிருவதும். காமம், க்ரோதம் முதலியவற்றை அடக்குவதும், சுகம் வரினும், துக்கம் வரினும், இரண்டி

லும் சமமாக இருப்பதும், இது முதலிய ஸத்துவகுணங்களின் பெருக்காகிய ப்ராம்மண்யம் காணப்படுகின்றது. மற்றவர்க்கும் இவ்வாறு ஆசை, ஸங்கம், இவற்றுலுண்டானது ரஜோகுணம் என்று க்ஷத்ரியத் தன்மை உண்டு, இப்படிக்கு இரத்தினம் முதலியவற்றிலும் காணவேண்டும்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰! 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍋𑌷𑌃?

சோ. மித்திரனே! த்ருஷ்டி தோஷமென்பது யாது?

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌰𑌜𑌃, 𑌤𑌮𑌃, 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃, 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌧𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇. 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍.

சா. சத்துவம், ரஜம், தமம், ஸங்கீர்ணம் என்று நான்கு ப்ரக்ருதி குணங்களிருக்கின்றன. அவற்றில் ஸத்வம் மேலானது. மற்ற மூன்று குணங்கள் அதமங்களென்று கேள்விப்படுகின்றன. பகவத்கீதையிற் சொல்லப்பட்டது.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌮𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍, 𑌸𑍁𑌖𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌨𑌘! 𑌇𑌤𑌿. 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌤𑌮𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇.

அம்மூன்று குணங்களிற் சத்துவகுணம் குற்றமற்றதாகையால் (பொருளின் உண்மையை) விளங்கச் செய்யும். ரோகமுண்டாக மாட்டாது. குற்ற மற்றவனே! சுகத்துடன் சேர்க்கும் அறிவுடனும் சேர்க்கும். என்று ரஜோகுணம் தமோகுணம் விஞ்சினவர்க்கு அவர்களின் பார்வை மூலமாய் குணங்களிலிருக்கும் தோஷம் காணப்பட்ட பொருளில் பற்றி நிற்குமாதலால், அப்பொருள்களுக்கு தோஷ முண்டென்று அந்த தோஷத்தால் குற்றமுள்ள சோறு முதலியவற்றைத் தின்பதில் தின்றவனுக்கு அந்த ராஜஸ தாமத குணங்களே விருத்தி அடையுமென்று (அதை) நல்லோர் விரும்பார்கள்.

ஸோம:—வயஸ்ய! ஸதாசாரஹீநாநாம் த்ருஷ்டிதோஷாதிகம் வர்தத இதி சித்ரம்.

சோ. மித்திரனே! நன்னடக்கை இல்லாதவர்க்கு, த்ருஷ்டி தோஷம் முதலியவை உண்டென்று ஆச்சரியம்?

ஸாம:—பகவதா ஸ்ருஷ்டா: ப்ரஜாஸ்தத்கர்மவைவித்யேந தத்தத்தேஶபேதேந ஆசாரபேதேஷு ச விஜாதீயா ஸ்ருஷ்டா:. ஶீதப்ரசுரேஷு தேஶேஷு ப்ராத:ஸ்நாநாதி ஸதாசாராந் கர்துமஶக்தவத்ஸு தயாகரோ பகவாந் அந்யாத்ருஶமாசாரம் நிர்மாய தத்த்வாரா முக்திம் சிந்திதவாந்.

சா. பகவானால் உண்டாக்கப்பட்ட ப்ரஜைகள் (அவர்களவர்களுக்கு யேர்ப்பட்ட) தொழில்களின் வித்தியாஸத்தினாலும் அந்தந்த தேச பேதத்தாலும் நடவடிக்கையின் வித்தியாஸத்தினாலும் வித்தியாஸத்துடன் படைக்கப் பட்டார்கள். குளிர்ச்சி அதிகமான தேசங்களில் காலை ஸ்நானம் முதலிய நன்னடைக்கை யேர்ப்பாடு செய்ய முடியாமல், அருளுள்ளவரான பகவான் வேறு விதமான ஆசாரத்தை உண்டாக்கி அவ்வழியால் மோக்ஷ மென்றெண்ணினார்.

ஸோம:—மித்ர! கர்மவைசித்ர்யமஸ்தீதி கதம் ஜ்ஞாயதே? கஸ்யாபி புருஷஸ்ய பூர்வஜந்மக்ருதம் கர்ம ஸ்ம்ருதிபதமாரூடம் யதி ததா ஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்; தந்ந கிம்?

சோ. மித்திரனே! கருமத்தின் பற்பல வகை உண்டென்று எப்படி அறியப்படுகிறது? எவனுவதோர் புருஷனுக்கு முன்பிறப்பில் செய்யப்பட்ட கருமம் நினைவுக்கு வருமாயின், அப்பொழுது அறியப்பட்ட தாகும் அதில்லை யல்லவா?

ஸாம:—ஸத்யம். ராஜதாநேஷ்வேகேஷு த்வாரேஷு பதஸ்ததேஷு கஶ்சித் பாதசாரீ பவதி. கஶ்சிச்ஶிபிகயா யாதி. இதரஸ்து யதேச்சயா யாவதி. தேஷாம் த்ரயாணாம் பாதசாரித்வம் ஸமாநே. ஸமாநேஷு ஸமவதாமஸ்வேஷு த்ரிஷு ஸாமாந்யதாஸாம்யாஸ்யகாரணம் யத் கிம் வித்யதே. காரணம் தேஷாம் காரணமேவேஷாமாத்ய:. யயாதீநாம் ஶோகாரணம் [illegible]

காரணஸாம்யேபி, தேஷாமாவரண வைசித்ர்யேண திமிராகரணவைசித்ர்யம் யதோக்த த்ருஷ்டம்? ததா ஸாம்யேபி கர்மவைசித்ர்யாத் ஸஸ்மாகமபி பேதோ வைஷம்யம் ஸ்யாதிதி ஸமாஹிதோஸ்மி. ஸாச தத்காரணமேவ கர்மேத்யுச்யதே. தச்ச கார்யவஶாத் ஜ்ஞாயதே.

சா. பார். இராஜ மார்கத்தில் சிலர் புருஷர் போகிறுர்கள். அவர்களில் ஒருவன் கால் நடையுடன் போகிறுன். மற்றொருவன் வண்டியில் செல்லுகிறுன். இதரன் ஆவி வண்டியில் (மோடாரில்) ஓடுகிறுன். அவர்கள் மூவரில் நடப்பவன் இப்படி எண்ணிக் கொள்ளுகிறுன் எல்லாப் பிராணிகட்கும் ஸமமாகிய பகவானுல் உண்டாக்கப்பட்ட இம்மூவராகிய நம்மில் இந்த வித்தியாஸத்திற்குக் காரணம் யேதோ ஒன்று இருக்க வேண்டும். காரியத்தின் வித்தியாஸத்தால் காரணத்தின் பேதமுள்ளதென்று அறியவேண்டும். எப்படி யெனில்; தீபங்களுக்கு இருளைப் போக்கும் தன்மை ஸமானமாயினும் அவற்றுக்கு மூடும் வஸ்துக்களின் வித்தியாஸத்தால் இருளைப் போக்குவதும் பல வகையாக உலகத்தில் காணப்படுகிறதோ அப்படி நம்மிலும் கர்மத்தின் பேதம் உள்ளதாகையால் இப்படிப்பட்ட பேதம் இருக்கிறதென்று ஸமாதானமாயினன். ஆகையால் அந்த பேதத்திர்க் குண்டாகிய காரணமே (கர்ம) என்று சொல்லப்படுகின்றது. அது காரியத்தின் வழியால் அறியப்படுகிறது.

ஸோம:—ஸகே! தச்ச கர்ம ஜநாநாம் கதா ஜாதம்.

சோ. நண்பனே! அக்கர்மம் ஜனங்களுக் கெப்போது உண்டாயிற்று.

ஸாது:—கர்மாணி, அநாதீநி கர்மணைவ ஆத்மநாம் ஶரீரஸம்பந்த ஏவ ஜநநம், ஶரீரவியோக ஏவ மரணமிதி ஜாநீஹி.

சா. கருமங்கள், முதலற்றவை. கருமத்தாலேயே ஆத்மாக்களுக்கு உண்டாகிய சரீரத்துடன் சேர்க்கையே பிறப்பு, (ஆத்மா) சரீரத்தை விட்டு நீங்கி விடுவதே மரணமென்றும் அறிவாயாக.

ஸோம:—கிம் நாம ஶரீரம்? ஆத்மநஶ்ஶரீரஸ்ய ச பேதோஸ்தி? கஸ்மிந்வா ஸக்த்யஶ:?

சோ. சரீரம் என்பது என்ன? ஆத்மாவுக்கும் சரீரத்திற்கும் பேதமிருக்கிறதா? உண்டாகில்; அது எப்படிப்பட்டது?

ஸாம꞉—ஸகே ஶ்ரூயதாம். ப்ருதிவீ, அப், தேஜ꞉, வாயு꞉, ஆகாஶ꞉ இதி பஞ்சாநாம் பூதாநாம் ஸமாஹாரரூப மாம்ஸ, அஸ்ருக், பூய, விண், மூத்ர, ஸ்நாயு, மஜ்ஜா, அஸ்தி, ஸமூஹரூபஶரீராகாரேண பரிணதிம் ப்ராப்ய த்ருஶ்யதே. தச்சரீரமாத்மநாதிஷ்டிதம் ஸத் வர்த்ததே, யதாऽऽத்மாதிஷ்டிதம் ஶரீரம் விஹாயோத்க்ராமதி, ததா தஸ்ய ஶரீரமபி தத்தத்பூதரூபம் ப்ராப்ய தத்தத்பூதேஷு லீநம் பவதீதி பூதஶாஸ்த்ரஜ்ஞா வதந்தி.

சா. மித்திரனே! கேட்கப்பட வேண்டும். நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், என்று ஐந்து பூதங்களின் சேர்த்தியே, மாம்சம், இரத்தம், வெண் இரத்தம், மலம், மூத்திரம், நரம்பு, செவுறுநீர், எலும்பு, (இவற்றின்) ஸமூஹமாகிய சரீரமாகிய உருவமாகக் கனிவை அடைந்து காணப்படுகின்றது. அந்தச் சரீரம் ஆத்மாவினால் ப்ரவேசிக்கப்பட்டதாய் விருத்தி அடைகின்றது. எப்பொழுது ஆத்மா தன்னால் குடியிருக்கப்படும் சரீரத்தை விட்டு வெளியேறுகிறதோ அப்பொழுது அதின் சரீரமும், அந்தந்த பூதங்களின் உருவமாக (மாறி) அந்தந்த பூதங்களில் (அதது) சேர்ந்துவிடுகிறதென்று பூத சாஸ்திரமறிபவர் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஆத்மா து ஶரீரவிலக்ஷண꞉. ஸ꞉ ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூப꞉. அணீயாந். ஸ ச ஜாலரந்த்ரநிர்கதஸூர்யரஶ்மிஸ்தம் ஸூக்ஷ்மதமம் யதா த்ருஶ்யதே; தஸ்யைகாம்ஶம் ஶதஸஹஸ்ரஸூக்ஷ்மதமமிதி பாவிதம் பாஜ்யாரோஹணாயோக்யம். தே, ஆத்மாநோऽநந்தா꞉ ஜ்ஞாநஸ்வரூபா வ்யாபிந꞉, நித்யா꞉, பகவச்சேஷபூதா꞉. தஸ்மாச்ச ஜ்ஞாநஹீநாச்ச ஶரீராதாத்மநோ வைலக்ஷண்யம் ஸித்தம் வக்ஷ்யதே.

ஆத்மாவோ? சரீரத்தைப் பார்க்க வேறானது அது ஞானமும் ஆநந்தமுமாகியது. மிகச் சூக்ஷ்மமானது அதாவது; (வீட்டின் மேற் கூரையில் இருக்கும்) இரந்திரத்தால் வெளிவருகின்ற வெய்யலில் காணப்படும் மிகச் சூக்ஷ்மமான பொருள் உளது தெரி

கின்றதோ அதின் கோடிப் பங்கில் ஓர் பங்கின் பாகமென்று புத்திமான்களின் புத்திக்குப் புலப்படும் நிமித்தம் (ஒருவகை) சொல்லப்பட்டது. அவ்விதமான ஆத்மாக்கள் எண்ணிறந்தவை, ஞானத்தால் எங்கும் நிறைந்தவை, எப்பொழுது முள்ளவை, பகவானுக்கு அடிமைப் பட்டவை, ஆகையால் அறிவில்லாத சரீரத்தைப்பார்க்க ஆத்மாக்களுக்கு மேன்மையும் பேதமும் உண்டென்று அறியப் படுகிறது.

ஸோம:—ஸகே! பூதஶாஸ்த்ரம் நாம கிம் வர்ததே? தத்அத்ரத்யைர்ஜனைர்ன ஜ்ஞாயதே? கிம் தத்ர காரணம். தத்ர குஶலா ஜனா: ந ஸந்தீதி மந்யே. தேஷாம் ஸர்வதா அபாவே ஶாஸ்த்ரமஸ்தீத்யத்ர கிம் ப்ரமாணம்? பவத்வசனேன மம ஸம்ஶயோ ஜாத: கில? இமம் ஸம்ஶயமபநேதுமர்ஹஸி.

சோ. மித்திரனே! பூத சாஸ்திரமென்று ஒன்று இருக்கிறதா என்ன? அது இங்குள்ளவர்களால் (ஏன்) அறியப்படவில்லை? அதில் காரண மென்? அதில் அந்த சாஸ்திரத்தில் அறிபவர் இல்லை யென்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் எப்பொழுது மில்லாவிடில் சாஸ்திர முண்டென்றதற்குக் குறியென்ன? உன் சொல்லைக் கேட்டதனால் எனக்குச் சந்தேக முண்டாயிற்றல்லவா; இந்த ஸம்சயத்தைப் போக்கத் தக்கவனாகிறாய்.

ஸாம:— மித்ர! அஸ்மின் பரதகண்டே சதுஷ்ஷஷ்டிகலா: பூர்ணா ஆஸன். தா: பரோபகாரோபயோகா இதி ஈஶ்வரேண ப்ரகாஶிதா:. தாஸ்வேகம் பூதஶாஸ்த்ரமிதி விஜானீஹி. தத் ஸ்ருஷ்ட்யுபயோகி.

சா. மித்திரனே! இந்தப் பரதகண்டத்தில் அறுபத்தி நான்கு கலைகள் பூரணங்களா யிருந்தன. அவை பிறர்க்குபகாரம் செய்ய உபயோகப்பட்டவை யென்று கடவுளால் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று, பூதசாஸ்திரமென்று அறிந்துக் கொள். அது ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு உபயோகப்பட்டது.

ஸோ. இதானீந்தனே ராஜமார்கே தத்ர தத்ராங்க்லேய வித்யாஶாலாஸு விஹிதாஸ்வபி ஸ்ருஷ்டி தத் கதம்?

அந்த வித்தையானது, இப்பொழுதிருப்பவர்களான அரசர்களால் ஆங்காங்கு ஆங்கிலேயரின் கலாசாலைகளில் வைக்கப்பட்டதாய், மிகக் கொஞ்சமாக இருக்கின்றது.

புரா ப்ராணாயாமப்ரியைர் ருஷிபி: ஸா வித்யா ஜ்ஞாதா ஸதீ லிகிதாऽபவத். கலௌ ப்ராப்தே காலஸ்ய தௌஷ்ட்யம், ஜனாநாமதர்மே ரதிம், ராஜ்ஞாம் நாஸ்திக்யம் சாபி வீக்ஷ்ய தத்வித்யோபதேஶே ஜநாஶ்சாப்யாஸேன விபரீதகார்யமேவ கரிஷ்யந்தீதி நிஶ்சித்ய த்ரிகாலஜ்ஞாஸ்தே ததக்ருத்வைவ காலவஶம் யாதா:.

முன் காலத்தில் ப்ராணாயாமத்தில் ப்ரீதியுள்ளவர்களான முனிவரால் அந்த வித்யை அறியப்பட்டதாய் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலிகாலம் பிறந்த பொழுது காலத்தின் கடுமையும், ஜனங்களுக்கு அதர்மத்தில் ஆசையும், அரசர்களின் கடவுளில்லையென்ற நினைவும், உண்டாகப் போகிறதெனப் பார்த்து, அந்த வித்தையை உபதேசிப்பதால் ஜனங்கள் வித்தியாஸத்தால் கடின காரியம் செய்வார்களென்று நிச்சயித்து, மூன்று காலமு மறிபவரான அவர்கள் அப்படிக்குச் செய்யாமல் மரண மடைந்தனர்.

அத குக்ஷிம்பரா: ஸர்வே ஜனா நிஜக்ருஹேஷு வர்தமானானாம் க்ரந்தானாம் மாஹாத்ம்யமஜானந்த: கிஞ்சின்மூல்யமாதாய த்வீபாந்தராகதேப்யோ தது:. ஏவம் பாரதகண்ட: கலாஹீனசந்த்ர இவ த்ருஶ்யதே.

பின்பு கால வறையில் வயிற் வளர்ப்பவரான மனிதர், தங்கள் வீட்டில் இருக்கின்ற புத்தகங்களின் பெருமையை அறியாதவர்களாய், கொஞ்சம் விலை பெற்றுக் கொண்டு, தீவிலிருந்து வந்தவர்க்குக் கொடுத்து விட்டனர். இப்படி பரத கண்டம் கலை குறைந்த சந்திரனைப் போல் காணப்படுகிறது.

ஶிஷ்ய:— ஸாம்ப்ரதீனா: கேசித்யோகின:? கிம் க்ருதவந்த:? இதானீம் தத்த்வதர்ஶ: கஶ்சிதபி நாஸ்தி கிம்? ஏதத்வித்யாப்யாஸேன ஸாதகம் கிம் ப்ரயோஜனம்? ஜீவனோபாய ஏவ ஸர்வேऽபி விஷண்ணா பவந்தி. ஶரீரமேவ ஸர்வதாऽऽனந்தமயமிதி மன்யந்தே. ஶரீரவியோகானந்தரம் யே ந கேனாபி கிஞ்சித் ந ஜ்ஞாயதே? அத ஏவ லோகாஸ்ஸர்வே வித்யாப்யாஸம் பரித்யஜ்ய ஜீவனோபாயபூதாம் வித்யாமேவாப்யஸ்யந்தி.

சோ. முன் முனிவரில் எவர் அவ்வித்தையில் ஸாமர்த்திய முள்ளவர்? என்ன செய்தார்கள்? இப்பொழுதும் அவர்களைப் போன்றவர் ஒருவருமில்லையா என்ன? பூத சாஸ்திரத்தைப் படிப்பதால் தமக்கென்ன பலன்? ஜீவிக்கு முபாயந்தானே எல்லோராலும் எண்ணப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. சரீரந்தான் சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பதற்குக் காரணம்? சரீரம் போன பின்பு ஒருவனும் ஒன்றும் அறியப்படுகிறதில்லையே? ஆகையாலேயே உலகத்தார் எல்லா வித்தையையும் கற்பதை விட்டு, ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய வித்தையையே கற்கின்றார்கள்.

𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃—𑌵𑌤𑍍𑌸! 𑌶𑍃𑌣𑍁, 𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃. 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤, 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾, 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌯𑍁𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃. 𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃. 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌕𑌟𑌾𑌨𑌿, 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃.

சா. பிரியனே! கேள். நல்ல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. ஆகையால் எனக்கு மிக்க சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. முன், க்ருத, த்ரேதா, த்வாபரயுகங்களில் த்யானிப்பதில் கருத்துள்ள முனிவர், ப்ராணாயாமத்தால் மனதுக்கு உறுதியைச் சம்பாதித்து, ஞானத்தின் ஒளியால் பூதங்களை அறிந்து. அவற்றின் 1. (பஞ்சீகரணம்) 2. (த்ரிவ்ருத்கரணமும்) செய்து, அதனல் (பூதங்களின்) பிராணிகளை ஸ்ருஷ்டி செய்தார். ஒன்ருேடொன்று சேர்க்கப்பட்ட பூதங்களின் கூட்டத்தைப் பிரித்துச் சுத்தி செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பூத ஸமூகத்தால் தானே ஓடுகிற வண்டிகளையும், ஆகாய வண்டிகளையும், நீருக்குள் செல்லுகிற வாஹனங்களையும், சத்தியின் வித்தியாஸங்களையும், அறிந்து, மனிதரும் தேவர்க்கொப்பாக இருந்தனர்.

---

1. 2. இவ்விரண்டையும் பின்பு விவரிக்கின்ருேம் ஆங்கு காண்க.

ஸோம:—வயஸ்ய! இதாநீந்தந தூமசகடா:, அத்புதாகாச விமாநாநி, தத்க்ஷணிக வ்ருத்தாந்த நிவேதகயந்த்ராணி ச ப்ராசீந ஸமயேஷு கிம்?

சே. மித்திரனே! இக்காலத்தியப் புகை வண்டிகளும் அற்புதமான ஆகாய விமானங்களும், அந்தந்த க்ஷணத்தில் சமாசாரம் சொல்லுகின்ற (தந்தி) யந்திரங்களும் முற்காலத்தில் இல்லையல்லவா?

ஸாம:—இதாநீந்தந யந்த்ராணி தத்தத் கார்யேஷு விநியுஜ்யந்தே ப்ராக்தநாநி ந ததா.

சா. அக்காலத்திய யந்திரங்கள் அந்தந்த காரியங்களில் தாமதப்படுகின்றன. முற்காலத்தியவை அப்படியில்லை.

ததாநீந்தநை: மஹாத்மபி: ஸகலம் ஸம்யக் விஜ்ஞாயதே. வ்ருத்தாந்த பத்ரிகாதர்சநாநந்தரமேவ தஜ்ஜ்ஞாநமிதி ந. கிந்து யோக விசுத்தேந ஜ்ஞாநேந ஸர்வம் யதாஸ்திதம் ஸ்வஸ்தாந ஏவாவபுத்யதே. அதஸ்தத்ர ப்ராக் வ்ருத்தாந்தபத்ரிகா, தத்க்ஷணேஷு தூரஸமாசார நிவேதகயந்த்ராணி, ப்ரேஷிகாப்ரதாநாலயாஸ்ச ந ஸந்தி.

அக்காலத்திய மஹாத்மாக்களால் எல்லா வற்றையும் நன்றாக அறியப்படுகிறது. தேசவ்ருத்தாந்தபத்திரிகையைக்கண்ட பின்பே அதறிவதென்று இல்லை. ஆனால் யோகத்தால் நிர்மலமான ஞானத்தால் எல்லாம் உள்ளபடி இருப்பிடத்திலேயே அறியப்படுகிறது. ஆகையால் முற்காலத்தில் தேசவ்ருத்தாந்த பத்ரிகையும் அந்தந்த க்ஷணத்தில் வெகு தூர சமாசாரம் சொல்லும் யந்திரங்களும் போஸ்டாபீசுகளும் இல்லை.

இதாநீம் து யந்த்ராணாம் ப்ராணவிஹீநதயா தோஷா: ஸந்தி, பத்ரிகாஸ்து ப்ருதக்ப்ருதக் த்ருச்யந்தே. ப்ரேஷிகாஸ்தாபஹாரா பவந்தி. வ்ருத்தாந்தபத்ரிகாஸ்து மித்யாபவாதா த்ருச்யந்தே. தூமசகடேந ஜாதி வ்யவஸ்தாஸம்ஹாரோ பவதி. பர்யாலோசயந்து, கிம் பஹுநா; உபாயபஹுத்வே: கார்யவிசேஷை: ப்ரயோஜநம் கிம்?

இக்காலத்திய யந்திரங்களுக்கு ப்ராணமில்லை யாகையால் நடு வழியில் ஒடிந்தும், விழுந்தும் காணப்படுகின்றன. கடிதங்களும் (வேலைக்காரரால்) அபஹரிக்கப்பட்டவை ஆகின்றன. தேசவ்ருத்தாந்த பத்திரிகையும் பொய்புறட்டுகளால் அதிகமாகக்காணப்படுகின்றன. புகை வண்டியால் சாதிக்குண்டான கௌவரம் போய் விடுகிறது. சாதிக் கலப்பும் (உண்டாகிறது) அநேகமாகச் சொல்வதாக என்ன ; தீங்கு அதிகமாயிருக்கின்ற வேலைகளால் என்ன பயன் ?

குஶாக்ரபுத்தயோ மஹாத்மாந꞉ ஸகலஜந்துவஶீகரணேந, வாயுபுஷ்பாதீநாம் விஶேஷ விஜ்ஞாநேந நூதநஜகதா ஸமந்தநவஸ்ருஷ்டௌ ஸமர்தா பபூவு꞉.

புல்லின் முனை போன்ற புத்தியுள்ள மஹாத்மாக்கள் எல்லா ப்ராணிகளை ஸ்வாதீனம் செய்வதினாலும், காற்றுக்களினுடையவும், பூக்களுடையவும் பிரிவுகளை அறிவதினாலும், புதிதாக உலகத்தை உண்டாவதர்க்கும் சமர்த்தராக இருந்தனர்.

ததுதாஹரணம் ததிதம் ஶ்ருணு.

அதர்கு உதாஹரணமாகப் பின் வருமதைக் கேள்.

புராகில த்ரேதாயாம் விஶ்வாமித்ரோ நாம கஶ்சந ராஜர்ஷிராஸீத். ஸ கதாசித் ம்ருகயாவிநோதார்தமடவீம் ப்ரவிஷ்ட꞉ தத்ர ம்ருகாந் ஹத்வா கடோரகரஸ்யாதபேந பிபாஸயா ச பீடிதோ, குரோர்ப்ரஹ்மபுத்ரஸ்ய ப்ரஹ்மர்ஷேர் வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமம் ப்ராப.

முன் த்ரேதாயுகத்தில் விச்வாமித்திரனென்றும் பெயருள்ள ஓர் இராஜ ச்ரேஷ்டன் இருந்தனன். அவன் ஓர் காலத்தில் வேட்டை யாகிய விளையாட்டின் நிமித்தம் காட்டிற்குச் சென்றுவனுகி, ஆங்கு மிருகங்களை அடித்து, கடினமான காந்தியுள்ள சூரியனுடைய வெய்யிலாலும், தாகத்தாலும் வருத்த முற்றவனுகி குருவாகியும், ப்ரம்ம புத்திரரும், ப்ரம்மர்ஷியுமாகிய வசிஷ்ட முனிவரின் ஆச்ரமத்தை அடைந்தனன்.

அத ஸ ப்ரஹ்மர்ஷிஸ்ஸ்வ ஶிஷ்யமுகேந ஸமீக்ஷ்யாதித்யம் தஸ்ய சக்ரே. விசித்ராந்நபாந ஸம்பக்ஷ்ய கந்தமால்யாதிபிஸ்ஸ்வமா

सापि तस्य राजर्षेः तपस्विनां उत्तमं आतिथ्य विशेषं दृष्ट्वाऽति सन्तुष्टः स्वगुरुमेवमुवाच. ब्रह्मर्षे! वनवासिनां तपस्विनां भवतां राजोपचारार्हमेतत् सर्वपदार्थजातं कथमेतज्जातमित्यपृच्छत्! तदाकर्ण्य मुनिः कामधेनोस्तनुजया नन्दिन्याख्यायाः प्रसादादागतमित्यवोचत्. तदाकर्ण्य राजर्षिः विश्वामित्रो मनस्यचिन्तयत्.

அதர்க்கு மேல் ப்ரம்மர்ஷியானவர் தம்முடைய சிஷ்யனது வரவைப் பார்த்து, அதிதி பூசையைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டனர். விசித்திரமான ப்ரஸாதமும், குடிக்கும் பதார்த்தங்களும், பலங்களும், பக்ஷணங்களும், கிழங்குகளும், வேர்களும், முதலியவற்ருல் நன்ருக ப்பூஜிக்கப்பட்டவனுகி அந்த ராஜ ச்ரேஷ்டன், முனிவர்க்குக் கிடைக்காத (இவ்வித) உயர்ந்த விருந்தைப் பார்த்து, மிகச் சந்தோஷித்தவனுகி, தன் குருவை நோக்கி இவ்வாறு சொன்னன். ப்ரம்மர்ஷியே! வனத்தில் வசிப்பவர்களும் தபஸ்விகளாகிய உங்களுக்கு ராஜோபசாரத்திர்க்குத் தகுந்த உயர்ந்த பதார்த்தங்களின் அநேகம் எப்படி நேர்ந்தது என்று கேட்டான். அதைக்கேட்டு முனிவர் காமதேனுவின் பெண்ணுகிய நந்தினியென்னும் பெயருள்ள பசுவின் அருளால் நேர்ந்ததென்று சொன்ஞர். அதைக் கேட்டு அந்த இராஜ ச்ரேஷ்டனுன விச்வாமித்திரன் மனதில் எண்ணிக் கொண்டான்.

अहो वैराग्यधनानां तपस्विनामेतया राजोपचारसाधनभूतया नन्दिन्या किं प्रयोजनमस्ति? यदीयं अस्मद्गृहे स्यात् तदा बहुविधोपयोगो भवेत्. तस्मादिमामस्मद्गृहं नेष्यामीति.

ஆக்சரியம்? துறவறத்தைத் பொருளாகக் கொண்ட தபஸ்விகளுக்கு, இந்த ராஜோபசாரத்திர்க்குக் காரணமான நந்தினியினுல் என்ன ப்ரயோஜன மிருக்கிறது? இது நம்முடைய வீட்டில் இருக்குமாகில் அப்பொழுது பலவிதமான உபயோக முண்டாகும். ஆகையால் யான் இந்தப் பசுவை நம்முடைய க்ருஹத்திற்கு ஓட்டிக் கொண்டு போகப் போகிறேன் என்று.

अथ स गुरुं पादयोः प्रणिपत्य व्यजिज्ञपत् स्वामिन् ! नन्दिनी प्रभावेणाति सन्तोषितोऽस्मि. इयं राजोपचार विषये राजगृहे बहूपयोगयोग्या. तस्मात् मया सह प्रेषयेति प्रार्थये इति.

பிறகு அவன் குருவை நோக்கி பாதங்களில் வணங்கி விண்ணப்பம் செய்தான். ஸ்வாமீ! நந்தியின் மஹிமையால் மிகச் சந்தோஷ முற்றவனுகிறேன். இப்பசுவு இராஜாக்களுக்கு உபசாரம் செய்யும் நிமித்தம் இராஜாக்கள் வீட்டில் பல உபயோகத்திர்க்குத் தக்கது. ஆகையால் இதை என்னுடன் கூட அனுப்ப வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்; என்று.

तच्छ्रुत्वा मुनिराह राजन्! लोके उत्कृष्ट वस्तूनामाहरणं राज्ञां युक्तमेव. तथापीयं त्वया न लभ्या. अहं नित्याग्निहोत्रविधौ सौकर्यतया तद्विधानाय देवैर्दत्ता इति.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு வசிஷ்ட முனிவர் சொல்லுகின்ருர். அரசனே! உலகத்தில் உயர்ந்தப் பொருள்களைக் கொண்டு போவது அரசர்க்கு தக்கது தான். ஆயினும் இது உன்னல் அடையத்தக்கதல்ல. நித்தியம் அக்நிஹோத்திரம் செய்பவர்க்கு இப் பசுவை விட்டு ஹோமம் செய்வதற்கு முடியாமையால், அதைச் செய்வதர்க்காக, தேவர்களால் இப்பசு எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்று.

तदाकर्ण्य राजर्षिः तृष्णाक्रान्तमानसः कण्वो गुरुं प्राह, स्वामिन्! होमार्थं हिरण्य भूषण भूषितानि बहुक्षीराणि सलक्षण लक्षितानि गवामयुतानि ददामि, तामेकां प्रेषयेति उक्त्वा नमश्चकार.

அதைக் கேட்டு இராஜர்ஷியானவன், ஆசையினுல் கவ்விக் கொள்ளப்பட்ட மனமுள்ளவனுகி, குருவை நோக்கி ஓ ஸ்வாமி! ஹோமம் செய்வதற்குப் பொன்மயமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும், அதிகப் பாலுள்ளவையும், நல்ல இலக்ஷணங்களுடன் காணக் கூடியவையுமான பசுக்களின் பதினுயிரம்

உமக்குக் கொடுக்கிறேன். இதை என்னுடன் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொல்லி, அடிக்கடிக் கட்டாயப்படுத்தினன்.

அத ப்ரஹ்மர்ஷீ ராஜர்ஷேர் பலாத்காரம் த்ருஷ்ட்வா குபித: நேயம் தாதும் ஶக்யேதி ப்ரத்யாசஷ்ட.

பிறகு ப்ரம்மர்ஷியானவர் இராஜர்ஷியாகிய விஶ்வாமித்திரனது கட்டாயத்தைப் பார்த்து, கோபித்தவராய் இது கொடுக்க முடியாததென்று மறுத்து விட்டனர்.

அநந்தரம் ராஜர்ஷேர் ப்ரஹ்மர்ஷேஶ்ச விரோதேந தயோர் மஹத்யுத்தமபவத். ததா விஶ்வாமித்ரம் ஜேதும் தயா நந்திந்யா ஸங்கல்பமாத்ரேண ஸ்ருஷ்டா ஸ்தூலாக்ஷா உக்ரதேஹா வீரா: துருஷ்கா:, அரேபி, அஃகாந ப்ரப்ருதிஷு ஸ்தலேஷு அபி த்ருஶ்யந்தே கிம்?

பின்பு இராஜர்ஷிக்கும் ப்ரம்மர்ஷிக்கும் விரோதத்தால் அவர்கட்குப் பெரிய யுத்தம் நடந்தது. அப்பொழுது விச்வாமித்திரனை ஜயிப்பதற்கு, அந்த நந்தினியினுல் நினைவு மாத்திரத்தால் உண்டாக்கப்பட்ட துலுக்கர் இப்பொழுதும் பய[illegible]மான உருவமுள்ளவர்களாய், துருக்கி, அரேபி, ஆப்கான் மு[illegible]ய இடங்களில் காணப்படுகிறுர்களல்லவா?

ததா ஸ பராஜயம் ப்ராப்ய ப்ரஹ்மதேஜ: க்ஷாத்ரதேஜஸோ பலீய இதி நிஶ்சித்ய தத் ப்ராப்தும் தபஸ்தேபே. தேந தப: க்ரியமாணே, வத்ஸரா பஹவோ கதா:.

அப்பொழுது அவர் தோல்வி அடைந்து, ப்ரம்மதேஜஸ்ஸே க்ஷத்திரியரின் தேஜத்தைப் பாக்க உயர்ந்தது, என்று எண்ணி அந்த ப்ரம்ம தேஜத்தைப் பெறுவதற்காகத் தவம் செய்ய (வனத்திர்க்கு) சென்றுன். அவனுல் தவம் செய்யப்படுகையில் வருஷங்களனேகம் சென்றன.

அத கதாசிதிக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யோ ராஜர்ஷிஸ் த்ரிஶங்குர்நாம கஶ்சந ஸஶரீர: ஸ்வர்கம் கந்தும் இஷ்டவாந் தத்ஸாதநாய ஸ்வகுரோர்வஸிஷ்டஸ்ய ஸந்நிதிமாஜகாம.

பிறகு ஓர் காலத்தில் இக்ஷ்வாகு வம்சத்திலுதித்தவனுன இராஜச்ரேஷ்டன், த்ரிசங்கு என்று ப்ரசித்தி பெற்றவன் ஒருவன், சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கத்திர்க்குச் சொல்ல ஆசை யுற்றவனுகி அதைப் பெறுதர்க்காகத் தன் குருவான வசிட்டரின் ஸமீபத்திற் சென்றுன்.

அத ப்ரஹ்மர்ஷிணா வஸிஷ்டேந ஸத்க்ருதோ ராஜர்ஷிஸ் த்ரிஶங்குரேவம் வ்யஜிஜ்ஞபத். ஸ்வாமிந்! பவதநுக்ரஹேண அநேந ஶரீரேணைவ ஸ்வர்க்கலோகம் கந்துமிச்சாமி. அநுக்ருஹ்யதாம் ஜந இதி.

அதர்க்கு மேல் பிரம்மர்ஷியாகிய வசிஷ்டரால் கௌரவிக்கப்பட்டு அந்த ராஜ ச்ரேஷ்டனாகிய த்ரிசங்குவானவன் இவ்வாறு விண்ணப்பம் செய்தனன். ஸ்வாமி! உங்களருளால் இச்சரீரத்துடனே ச்வர்கசுகத்தை அநுபவிக்க விரும்புகிறேன். அருள் செய்யப்படவேண்டும்? என்று. இவன்,

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍. 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍! 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿. 𑌅𑌥 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌭𑌿𑌶𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪. 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு அந்த வஸிட்டர் அரசனை நோக்கிச் சொன்னார். அரசனே! உலகத்திற்கு விரோதமாகச் செய்ய உன்னாலும் என்னாலும் முடியாது. ஆகையால் இஷ்டப்படிக்குச் செல்லலாம் என்று. பிறகு அவ்வரசன் அவரது புத்திரரைக் கட்டாயம் செய்து அதனால் அவர்களது சாபத்தை அடைந்து, சண்டாலத் தன்மையை அடைந்தான். அதனால் வருத்த முற்றவனாகி அந்த சண்டாலன் சரீரத்துடன் ஸ்வர்கமடைவதர்க்காக, இரக்ஷிக்குமவரைத் தேடினவனாகி, மெள்ள மெள்ளத் தவம் செய்கின்ற விஸ்வாமித்திரரை அடைந்தனன்.

𑌅𑌥 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇.

பிறகு அந்த விச்வா மித்திரர் த்ரிசங்குவினால் சரீரத்துடன் ச்வர்கமடைவதர்க்கு ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவராகி அவனது சண்டாலத் தன்மையை அறிந்ததனால் அதுண்டான காரணத்தையும் அறிந்து, அவனை சரீரத்துடன் சவர்க்க மேற்ற எண்ணினார்.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍.

பின்பு; அவனை ஏற்றுவதர்க்காகச் சட்டப்படிக்கு யாகம் செய்து, மந்திரத்தால் அந்த த்ரிசங்குவை ஏற்றினார்.

𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸.

பிறகு தேவராஜன் த்ரிசங்குவாகிய சண்டாலனை வருமவனாகப் பார்த்து. வஜ்ராயுதத்தால் அடித்து, தலை கீழாக தள்ளிவிட்டான்.

𑌸 𑌤𑌦𑌾𑌧𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇.

வருமவனுகவும் தலைகீழாகவும் இரக்ஷிக்க வேணும் இரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று அழுகின்ற அவனைப் பார்த்து, முனிவர் மிகக் கோவங் கொண்டு வேகத்துடன் தன்னதான தவத்தின் சத்தியால் பூத சாஸ்திரத்தை அறிந்து, வேறு ஸ்வர்கம் ஸ்ருஷ்டிக்க ஆரம்பித்தனர்.

𑌅𑌥 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍. 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌾𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍀𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌃. 𑌅𑌥 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤. 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌿𑌕𑍀 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍.

அதன் பின்பு அவரால் ச்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள் சிலர் தேவர்கள் அதைக்கண்டு, விச்வாமித்திரர் சமீபத்தில் வருவதற்கு பயந்த மனமுள்ளவர்களாய், தேவராஜனைச் சரணமடைந்தார்கள். பிறகு அந்த பகவான் வந்து தனது காந்தியினால் விச்வாமித்திரரை ஸமாதானம் செய்தனர். என்று புராதனமான கதை இருக்கிறது. ஆதலால் விச்வாமித்திரர் முதலிய முனிவர் அந்த சாத்திரத்தில் சமர்த்தராக இருந்தனர்.

𑌸𑍋𑌮𑌃—𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯! 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿. 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇. 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑌨𑍍. 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌾𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌣𑍀𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯, 𑌇𑌤𑌰𑌭𑌾𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇. 𑌪𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿. 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃.

சோ. நண்பனே! நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது உன்னால் வசிஷ்டர் முதலியவர் பெரியோர்களல்லவா? அவர்களின் மஹிமையைக் கேட்ட மாத்திரத்தாலேயே யான் தனமுள்ளவனானேன். காலத்தின் வித்தியாஸத்தால் ஜனங்கள் கற்பில்லாதவராகக் காணப்படுகிறார்கள். பாரதமாதாவின் அருளால் சாஸ்திரங்களெல்லாம் நிறைந்திருந்தன. தாய் பாஷையாகியும் தேவ பாஷையாகியுமான ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையைச் சட்டை செய்யாமல் மற்ற பாஷையைப் பிரசுரப்படுத்துவதே புத்தி கெடுவதற்குக் காரணமென்று எண்ணுகிறேன். பரோபகாரத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் இப்பொழுது பிறர்க்கு அபகாரம் செய்ய ஆயின. என்று நன்றாக வெளியாகிறது. மேலே சொல் மேலே சொல்?

𑌸𑌾𑌮𑌃—𑌸𑌖𑍇! 𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃. 𑌤𑌵𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍?

நண்பனே! படிக்க வேண்டிய காலம் வந்தது. உனக்கு ஒழிவிருக்கிறதா? சொல்ல வேண்டிய சமாசாரத்தைப் பின்னிட்டுச் சொல்ல எண்ணுகிறேன்.

ஸோம:— அத ஶிஷ்டம் வ்ருத்தாந்தம் ஸங்க்ரஹேண ஸமாபய. யேநாஹம் ஸந்துஷ்டோ பவேயம். ஜர்மநீதேஶஸ்ஸர்வ ஸகலகலாபரிபூர்ண இதி ஜநா வதந்தி. தஸ்மாத் பாரதகண்டஸ்திதா: கோஶா: பூர்வம் தைராஹ்ருதா: கிம்?

சோ. சொல்லவேண்டிய சமாசாரத்தைச் சுருக்கமாக முடித்துவிடு. எதனுல் யான் ஸந்தோஷித்தவனுவேனே? ஜர்மனீ தேசம் இப்பொழுதும் எல்லா வித்தையாலும் நிறைந்திருக்கிறதென்று ஜனங்கள் சொல்லுகிறுர்கள். ஆனதால் பரத கண்டத்திலிருந்த புத்தகங்கள் முன்பு அவர்களால் கொண்டு போகப்பட்டனவா என்ன?

ஸாம:— மித்ர! ஜர்மநீதேஶீயா வித்யாயாம் ஸமர்தா இதி ஶ்ரூயதே, ததாபி தே வித்யாஸாமர்த்யம் அந்யாயே விநியோஜயந்தீதி அஸ்மதீயா: ஸம்ராஜ ஆஹு:.

சா. நண்பனே! ஜர்மனீ தேசத்தியவர் வித்தையில் ஸாமர்த்திய முள்ளவரென்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகிலும் அவர்கள் கற்பை அனியாயத்தில் உபயோகப்படுத்துகிறுர்களென்று நம் சக்கிரவர்த்திகள் அடிக்கடி சொல்லுகிறுர்கள்.

ஸோம:— கிம் விலம்பஸே? மம குரோராகமநஸமயோ ஜாத:. தேஶக்ஷோபஸ்ய நிமித்தம் ஸங்க்ரஹேண வக்ஷ்யே.

சோம. ஏன் தாமதம் செய்கிறுய்? என் குருவானவர் வரும் சமயம் வந்து விட்டது. தேசக் கலக்கத்திர்க்குக் காரணத்தைச் சுருக்கமாய் சொல்லுகிறேன்.

ஆங்க்லேய சக்ரவர்தீ, யதா வர்ணாஶ்ரம பரிபாலநம் விஹாய ராஜ்யதந்த்ரம் கர்துமைச்சத். ததைவ ப்ரஜா பகவதா ஸ்ருஷ்டிகால ஏவ விஹிதாநி கர்மாணி பரித்யஜ்ய விபரீதாநி கர்மாணி கர்துமுத்யுக்தா பபூவு:.

ஆங்கிலேய சக்கிரவத்தியானவர், எப்பொழுது வர்ணாச்ரம பரிபாலனத்தை விட்டு இராஜ்யத்தை இரக்ஷிப்பதர்க்கு எண்ணினரோ; அப்பொழுதே ஜனங்கள் பகவானுல், படைத்த காலத்திலேயே விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை விட்டு விருத்தமான கருமங்களைச் செய்ய ப்ரயத்தனப் பட்டவராயினர்.

ஸத்யம்? அவயவாஸ்ஸ்வஸ்வேஷு காரணாதய: அவயவீ ஸ்வயம் ஶரீரவத்வாச்ச ஹவதீதி ஸ்வாதந்த்ர்யேண ததஸ்து. தஸ்மிந் ஶரீரே ப்ரயாணேகம் ப்ரத்யக்ஷப்ரயாணமிதி விஹஜ்யவ்யவஹாரோ ஸ்திகிம்?

அதெப்படி ? அவயவங்களாகிய எல்லாக் கைகால் முதலிய வையும்: உடலும், இரண்டும் சரீரம் என்ற மொழிக்குப் பொருளாகும் என்று எல்லோராலும் சம்மதிக்கப்பட்டது இது. அந்தச் சரீரத்தில் முக்கியமானது ஒன்று மற்றது தாழ்ந்ததென்று பிரித்து வழங்குமது இருக்கிறதல்லவா ?

“𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿.

“எல்லாச் சரீரத்திலும் சிரசே ப்ரதானம்” என்று. ஆகையால் சிரசுக்கு மேன்மை, மற்றவைக்குத் தாழ்மையு உண்டு என்று ஏர்ப்படுகிறது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑌾𑌰𑌾𑌕𑍋𑌶𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿, 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌣𑍁𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿. 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍. 𑌆𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃. 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃. 𑌆𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑍇, 𑌆𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿.

அந்த முக்கியமான சிரசில் நெத்தியின் (மேல்) பாகத்தில் ஞானத்தாரைக்குக் கோசமொன்று இருக்கிறதென்று காணப்படுகிறது. அதில் அணுவின் அளவுள்ள பரமாணுக்கள் ஞானத்தின் சத்திகளாகிப் பதினாயிரம் இருக்கின்றன. அவை யெல்லாம் எவனுடைய சிரசில் இருந்தவையாய் வேலை செய்கின்றனவோ? அவன் மாத்திரம் மனிதர் செய்ய முடியாத காரியம் செய்யச் சக்தியுள்ளவனுவான். அநுகூலத்திலாவது ப்ரதிகூல காரியத்திலாவது அவை (காரியம்) செய்யும். அதில் உணவே காரணமாகும். அவை விரோதமாகச் செய்தால் மற்ற அவயவங்களும் இந்தியங்களும் எல்லாக் காரியங்களையும் விபரீதங்களாகவே செய்யும். (அவை) அநுகூலமானல் (அவயவங்களும்) அநுகூலங்களாகும், வித்தியாஸமாகச் செய்தால் வித்தியாஸமான காரியங்களுண்டாகின்றன.

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌃. 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌣𑌵 𑌇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃. 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍.

அவ்வாறு எல்லா ஜனங்களும், அரசனும், இரண்டு பேரும்

ஓர் சரீரமாகிறது. அச்சரீரத்தில் முக்கியமாக ப்ராம்மணர்கள் சிரஸாகி(ச்சொல்லப்படுகி)றார்கள். அந்த சிரசில் உள்ளடங்கிய ஞானத்தினுக்கள் போல் ப்ராம்மணர்களால் நன்மை எண்ணப்படும். அரசர்கள் இடையூறன்றி ஜனங்களை இரக்ஷிக்கும் வேலையைச் செய்வார்கள். இக்காலத்தில் அவ்வரசரின் தீமையால் அத்தீமையுள்ளவர்களான ஜனங்களெல்லோரும் விருத்தமான காரியங்களைச் செய்கிறார்களென்று தக்கதே இது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍.

ஆகையால் ப்ராம்மணர்க்குத் தம் கருமம் செய்யத் தவிருகை உண்டானமையால் மற்றவர்க்கும் மற்றவர்க் கேர்ப்பட்ட கருமங்களைத் தாம் செய்ய விருப்பம் உண்டாயிற்றென்று ஸத்திய மிது.

𑌸𑌾॰— 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰! 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌆𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌨. 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿? 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿?

சா. மித்திரனே! அரசர்களால் (நமக்கு) விரோதமும், அநுகூலமில்லை. விரோதமில்லாமலிருக்கையில் ப்ராம்மணர் எதர்க்காகத் தங்கள் வர்ணாச்ரமத்திர்க்குத் தக்க கருமங்களை விட்டார்கள். எல்லோராலும் தங்களுக்கேர்ப்பட்ட காரியங்கள் விடத் தக்கதென்று அரசரின் சட்ட (மேதாவது) இருக்கிறதா என்ன ?

𑌸𑍋॰— 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨. 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌲𑌸𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌂 [illegible]?

சோ. இல்லையே. ஆகிலும் ப்ராம்மணர்கள் ஜபம் யஜ்ஞம், தானம், முதலிய தங்கள் கருமங்களைச் செய்யில் மற்றவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து இவர்கள் ஓர் வேலையும் செய்யாதவர்களாய் சோம்

பர் போல் காணப்படுகிறார்கள். ஆகையால் ப்ராம்மணரும் மற்றவரைப்போல் வேலை முதலியவை செய்தே ஜீவிக்க வேண்டியவர்கள் என்று (அவர்கள்) ஜபம் முதலியவற்றைக் கதியாக உடைய அப் பிராம்மணரின் ஜீவனத்தின் குறைவைக் காலக்கிரமமாகச் செய்தார்கள். அரசனும் அதற்கு அனுமதி கொடுத்தனன் இவ்வாறு காலத்தின் கொடுமையைக்கண்டு, குடும்பத்தை இரக்ஷிக்கத் திறமையற்றவர்களாய் ஏழ்மையினால் அதைப்போக்கும் உபாயத்தைதேடி அரசரின் பாஷையைக் கற்பதினால் மெள்ள மெள்ள அரசர்க்கு வேலை செய்ய உள்பட்டு அரசரின்வேலையில் முதன்மையுள்ளவரானார்கள். ப்ராமணரின் உத்யோகம் ஏராளமானதால் எல்லா அப்ராமணரும் பொறுமையால் சகிக்க மாட்டாதவராய், ப்ராம்மணரெல்லோரும் தங்கள் வர்ணாச்ரம விருத்தமாகச் செய்கிறார்கள் என்று அவர்களை வாயால் சொல்ல முடியாதவகையில் நிந்திக்கின்றார்கள். வெள்ளம் போனபின்பு அணைகட்டுகிறார்களல்லவா ?

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌜𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑌮𑌤𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍈 𑌧𑌨𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃. 𑌤𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃; 𑌤𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍.

அப்ராம்மணர் புத்திமான்களாகில், இப்பொழுதே எல்லோரும் ஓர் சபை ஏர்ப்படுத்தி அதில் ஒரே எண்ணமுள்ளவர்களாகி, அரசரின் உத்தியோகத்தை விட்டு இருக்கும் ப்ராம்மணர்க்கு ஜீவிக்கும் நிமித்தம் பொருள் ஸகாயம் செய்யப்படுகிறது. என்று ஏர்ப்பாடு செய்து அதை ப்ரசித்தி பத்திரிகை மூலமாய் ப்ரசித்தி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது ப்ராம்மணர் எல்லோரும் காலக்கிரமத்தால் அரசரின் உத்யோகத்தை விட்டு தங்கள் வர்ணாச்ரமங்களுக்குத் தகுந்த கருமத்தையாவது, மற்ற கருமங்களையாவது செய்வார்கள். அப்பொழுது அப்ராம்மணர்க்கு ப்ராம்மணரிடம் (இருக்கும்) விரோதம் காலம் செல்லக் குறைவை அடையும்.

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍀𑌯𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁. 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌨 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇.

அல்லது ப்ராம்மணர்க்கு இராஜாங்க உத்தியோகம் கொடுப்பதில்லை என்று அரசர்களது சட்டமுண்டாக வேணும். இல்லாவிடில் ப்ராம்மணர்க்கும் அப்ராம்மணர்க்கு(முண்டாகு)ம் ஒருவர்க்கொருவர்விரோதம் குறைவுபெற மாட்டாதென்றுஎண்ணுகிறேன்,

ஏதயோ: பரஸ்பர ப்ரத்வேஷ ப்ரபவோதேஶீயகலஹ இதி ஸங்க்ரஹ:.

இவர்களிருவர்க்கும் ஒருவர்க்கொருவர் த்வேஷத்தாலுண்டானது தேசத்திய கலக்கம் என்று சுருக்கம்.

ஸாது:—ஸகே! ஸர்வம் ஶ்ரோதவ்யம் ஶ்ருதம். கார்யநிபந்தநயைவ ஜாதி நிபந்தநா ஸமபவத். பகவதாராதநபராயணா யே, தே ப்ராஹ்மணா:; வாணிஜ்யபராயணா வைஶ்யா:. ப்ரஜா ரக்ஷணதத்பரா: க்ஷத்ரியா:. ஏதத்ஸேவாபராயணாஶ்ஶூத்ரா:. ஏவமேதச்சதுர்வர்ண பஹிஷ்க்ருதா: பாபின: பஞ்சமா: ஸர்வேஷாம் தாஸ்யபராயணா பவேயுரிதி வ்யவஸ்தா சிரந்தநா பவதி.

சா. மித்திரனே! எல்லாம் கேள்விப்படவேண்டியதே; கேட்கப்பட்டது. காரியத்தின் நிபந்தனையாலேயே ஜாதி நிபந்தனை உண்டாயிற்று. பகவானைத்தியானிப்பதே காரியமாக இருப்பவர் எவரோ; அவர் ப்ராம்மணர்; வ்யாபாரம் செய்வதே தொழிலாக இருப்பவர் வைசியர். ப்ரஜைகளை இரக்ஷிப்பதே தொழிலாக இருப்பவர் க்ஷத்திரியர் மேல் சொல்லப்பட்டவர்க்கு அடிமைப்பட்டவர் சூத்திரர். மேற்சொன்ன நான்குவகையிலும் நீங்கின பாவிகளான ஐந்தாவது ஜாதியர் (பஞ்சமர்) எல்லோர்க்கு மடிமைசெய்வதே தொழிலாக உள்ளவர்களாவார்களென்று நிபந்தனை நெடுங்காலமாக இருக்கின்றது.

தாத்ருஶீ வ்யவஸ்தா, விபர்யஸ்தாபி விபர்யாஸேவா வ்யவஸ்தா யதிஸ்யாத் ததைவ தேஶீய ப்ரத்வேஷஶ்ஶாந்தோ பவேதிதி தவாஶயஸ்ஸம்யகவகத:.

இவ்விதமான நிபந்தனை (இப்பொழுது) வித்தியாஸப்பட்டாலும், வித்தியாஸத்திலாவது நிபந்தனை உண்டாகில் அப்பொழுதே தேசத்திய கலக்கம் குறைந்து விடும். என்று உன் அபிப்ராயம் நன்றாக அரியப்பட்டது.

ஸோம:—ப்ரிய! சிரமாவயோஸ்ஸம்வாதோ ஜாத:. இதாநீமாவயோர்விஶ்லேஷோ பவிஷ்யதி. புந: கதா த்வாம் த்ரக்ஷ்யாமி? ஶீக்ரமாவயோர்தைவாநுக்ரஹாத் ஸந்தர்ஶநம் பவிதேதி நிஷ்க்ராந்த:.

சோ. பிரியனே! வெகு நாழிகையாக நம்மிருவர்க்கும் வார்த்தை நடந்தது. இப்பொழுது நமக்குப் பிரிவுண்டாகப்போகிறது. மறுபடியும் எப்பொழுது உன்னைப் பார்க்கப் போகிறேனோ? சீக்கிரத்திலேயே நமக்கு தைவாநுக்கிறகத்தினால் தர்சன முண்டாக வேணும் என்று சென்றான். [இவ்வாறு மூன்றாம் பாடத்தில் மித்திரன் வினா விடை என்னும் மூன்றாம் வினா விடை முற்றிற்று.]

இதி ஸம்ஸ்க்ருத த்ருதீயபாடே மித்ரயோ: ப்ரஶ்நோத்தரம்
நாம த்ருதீயம் ப்ரஶ்நோத்தரம் ஸமாப்தம்.

சாமிநாதன்

க லம்மன.

க்_ 25-வது பிரிவு.]

IET

Raya

அ. அனந்தாசார்யர்.
வித்தாஸ்ரமம் கிருஷ்ணப்ப நாயகன் குளம் மேல்பக்கம்,
மின்ட்டு புல்டிங் போஸ்டு, மதராஸ்.

வி. பி. கிலவு பிரத்தியேகம்.

கிரந்தம் முதல்பாடம்	0	1	0
ஷை இரண்டாம்பாடம்	0	4	0
தசாவதார ப்ரபாவம் தமிழ் வசனம்	1	0	0
ப்ரம்ம ஸூத்திரம் மதத்ரய ப்ரதிபத தாத்பர்யம்	3	0	0
...கவத்கீதை மூலம்	0	6	0
... தாத்பர்யம்	1	6	0
...ம் வசனம் கவி ...ரம்	0	12	0
...ஸகாம ப... ...ன் ...			0
சேஷதருமம் தமிழ் வசனம்	1	8	0
ராமகர்ணாம்ருதம் தாத்பர்யம்	1	0	0
யஜுர், ஸாம, ருக், சந்த்யா வந்தனம், புருஷ ஸூக்தம், ஸ்ரீ ஸூக்தம், பூஸூக்தம், நீளாஸூக்தம், நாராயண ஸூக்தம், சங்கர, ராமாநுஜ, மத்வ, பாஷ்யங்களை ப்ரதிபதத்துடன் தாத்பர்யம் 3-வேத அமாவாஸ்ய தர்ப்பணங்கள், திருவாராதனம், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம், ப்ராஹ்மயஞ்யம ஸமார்த்த தேவதாபூஜை இவ...தவானதுகள்	1	8	0
...ந்தலஹரி ப்ரதிபத தாத்பர்யம்	1	4	0
...ளந்தர்யலஹரி ப்ரதிபத தாத்பர்யம்	1	8	0
...வந்நாம ஸித்தாந்த ஸாராவளி தமிழுரை	0	8	0
...கோவிந்த ப்ரதிபத தாத்பர்யம்	0	8	0
...ாமலா தண்டகம் த...ழ் அர்த்தம்	0	2	6
...தகபாரிஜாதம் தமிழுரை	2	8	0
ஷை கிரேஸ்	3	8	0
...லவிதானம் தமிழ் தாத்பர்யம்	1	4	0
ஷை கிரேஸ்	1	12	0
...ாமிருதம் தமிழ் தாத்பர்யம்	1	0	0

...காட்டிய விலாசத்திற்கு ...ற்றுக்கொள்ளவும்.

Madras and S...ern Mahratta
(Incorporated in England)